

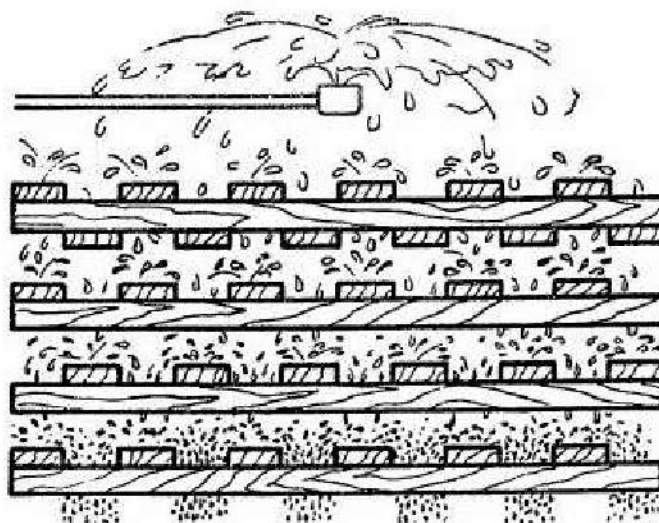
کندانسور سطحی Surface Condenser

همانطور که قبلاً نیز گفته شد این نوع کندانسورها شبیه به یک مبدل حرارتی هستند که در داخل تیوپ های آنها آب خنکی که از برج خنک کننده تامین می شود وارد می شود و بخارات خروجی از توربین داخل پوسته یا Shell کندانسور عبور می کنند و به مایع تبدیل می شوند. بخارات مایع شده جهت تولید بخار مجدداً وارد سیستم بویلر می شود و آب گرم خروجی از تیوپ های کندانسور جهت خنک شدن مجدداً به طرف برج خنک کننده Cooling Tower برمی گردد.

همچنین برای حفاظت مبدل ها در برابر خوردگی در قسمت Water Side آنها از سیستم حفاظت آنودی استفاده می شود

کندانسور جت تایپ

این نوع کندانسورها مثل نوع قبلی به صورت مبدل حرارتی عمل نمی کنند بلکه بخارات خروجی از توربین با آب خنکی که از برج خنک کننده می آید در داخل محفظه کندانسور با هم مخلوط می شوند بدین صورت که آب خنک کننده به صورت فواره ای روی بخارات خروجی از توربین پاشیده می شود و باعث خنک شدن و مایع شدن آن می شود البته لازم است که آب خنک کننده باید دارای هیچ نوع سختی نباشد و به طور کلی سختی آن با بخار آب برابر باشد آب خروجی از کندانسور به دو قسمت تقسیم می شود یک قسمت آن جهت خنک شدن مجدداً به طرف برج خنک کننده برمی گردد و بقیه بخار تقطیر شده به طرف بویلر هدایت می شود.

انواع برج های خنک کننده Cooling Tower

در نیروگاهها و پالایشگاهها و کارخانجات برای خنک کردن آب خروجی از کندانسور هیا میدل های حرارتی که گرمای بخار یا هر ماده دیگری را اکتساب می کنند از برج های خنک کننده استفاده می شود که یکی از ارکان اساسی یک سبکل بخار می باشد.

برج های خنک کننده در سه دسته زیر طبقه بندی می شوند:

الف: برج خنک کننده تبخیری Evaporation Cooling Tower

ب: برج خنک کننده تبادل حرارتی

ج: برج خنک کننده خشک رادیاتور Dry Cooling Tower

برج های خنک کننده تبخیری

در این سیستم برای خنک کردن آب گرم آن را به بالای برج که ارتفاع آن تا ۴۰ متر می رسد پمپاژ می کنند و آب از بالای برج بر روی سینی های مشبکی که به فواصل نیم تا یک متری هم تعبیه شده و دارای سوراخهای نسبتا ریزی می باشد بصورت دوش مانند ریخته می شود که مقداری از آب بخار Vapor می شود که آب تبخیر شده گرمای نهان تبخیر را از محیط یعنی آب دریافت می کند و باعث خنک شدن آب می شود. در بالای برج خنک کننده تعدادی فن در داخل تنوره هائی تعبیه شده که به آنها مکند یا Induced Draft Fan گفته می شود و وظیفه آنها مکیدن و بیرون راندن بخارات آب از داخل برج برای بالا بردن کارائی برج است و باعث می شود که محیط به حد اشباع نرسد.

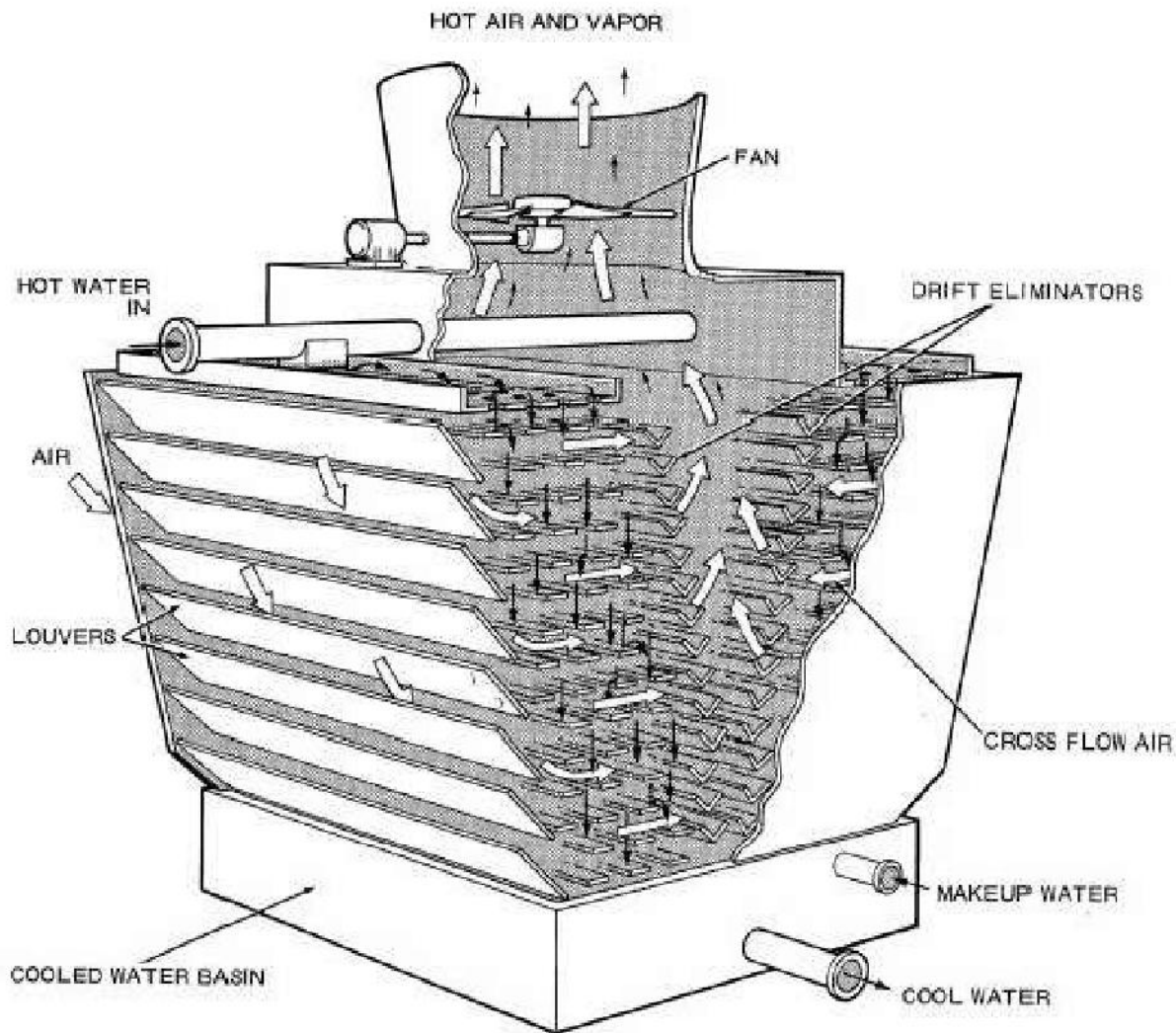
بطور مثال در یک برج که در ساعت حدود $260 \frac{m^3}{hr}$ آب تبخیر می شود مقدار گرمایی را که از آب می

گیرد و باعث خنک شدن آب می گردد به این شکل محاسبه می شود:

$$Q = m \dot{h}$$

$$Q = 260 \frac{m^3}{hr} \times 1000 \frac{dm^3}{m^3} \times 80 \frac{kal}{dm^3}$$

$$Q = 20800000 \frac{Kcal}{hr}$$

چون در این نوع برج ها همیشه مقداری آب بخار می شود بنابراین سختی آب باقیمانده مرتباً افزایش پیدا می کند که بوسیله خارج کردن تدریجی آب سخت از پایین برج Blow Down سختی آب در حد مطلوب کنترل می شود که این کار توسط دستگاه هایی بنام کلاریفایر انجام می شود که ذیلاً به شرح ساختمان و اصول کار آن پرداخته می شود.

در این نوع برج ها روزانه مقدار قابل توجهی آب به بخار تبدیل می شود که نیاز به جبران آن می باشد که بخصوص در فصل گرم تابستان و در مناطق گرم و خشک از لحاظ اقتصادی و تامین آن آب مورد نیاز بسیار حائز اهمیت است.

ساختمان و اصول کار Clarifire

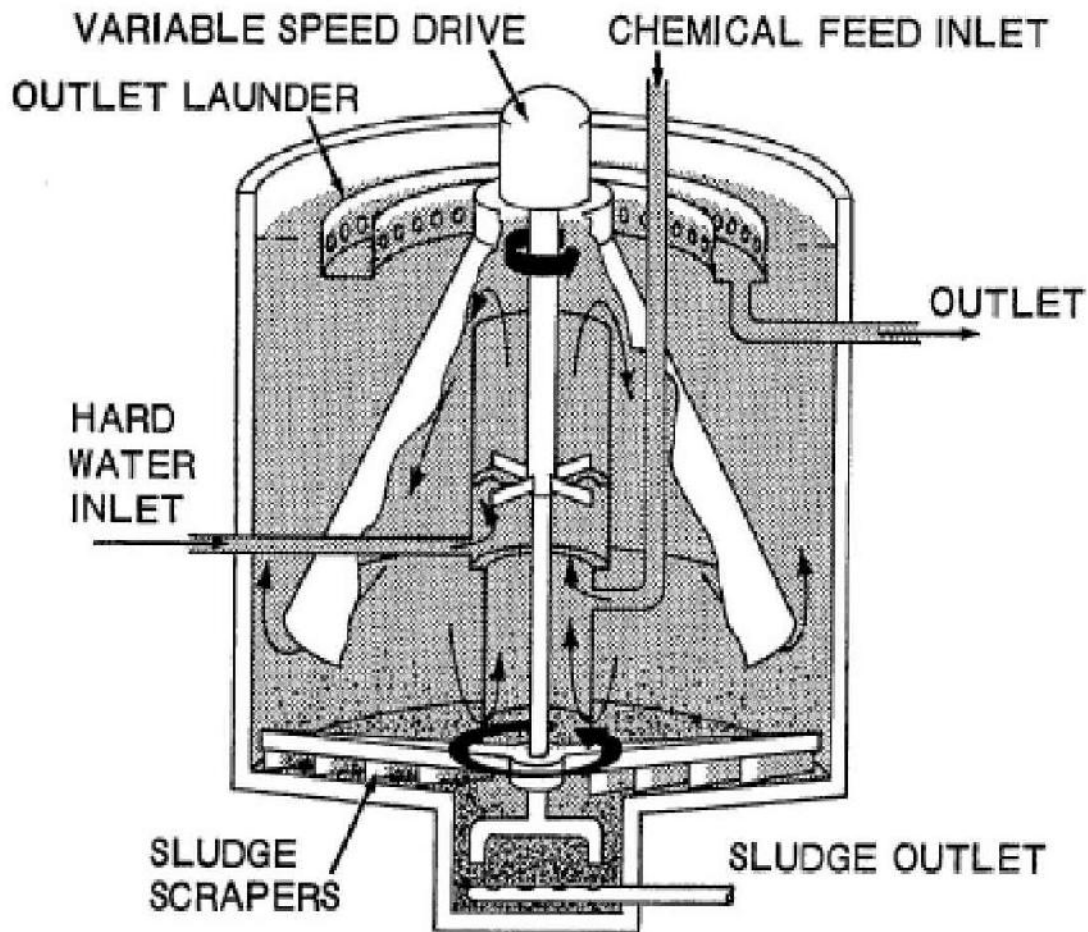
به دلیل تبخیر مداوم آب و ایجاد رسوبات ناشی از حرکت آب در داخل لوله های مبدل های حرارتی و مسیرهای جریان آب که در هر شبانه روز صدها بار این مسیرها طی می شود و به دلیل ورود آب Make Up که احتمال آلودگی ناخالصی است به مرور زمان باعث افزایش سختی آب گردشی می شود که باعث ایجاد رسوب در داخل لوله ها و کاهش سرعت آب و ته نشین شدن ذرات در داخل تیوب های Heat Exchanger ها و کاهش راندمان حرارتی دستگاه ها می شود که در قسمت ته برج انباشته می شود که لازم است بطور مرتب از آب کولینگ نمونه گیری شود و سختی آن اندازه گیری شود و در پریودهای مختلف زمانی که بصورت تجربی بدست آمده است سختی آن کاهش داده شود.

برای کم کردن سختی آب از روش های مختلفی مثل فیلتراسیون، روش های شیمیائی، روش های مکانیکی و روش شیمیائی مکانیکی استفاده می شود که با توجه به کاربرد زیاد سیستم های مکانیکی شیمیائی که برای صاف کردن آب ته حوضچه های کولینگ در اکثر مراکز صنعتی و نیروگاهی مورد استفاده قرار می گیرد. به شرح ساختمان آن می پردازیم.

در صفحه بعد شماتی از یک دستگاه کلاریفایر که از روش مکانیکی - شیمیائی برای تصفیه آب و کم کردن سختی های موجود در آن استفاده می شود نشان داده شده است. همانطور که ملاحظه می شود آب با سختی زیاد از کف حوضچه های کولینگ و مواد شیمیائی مورد نیاز از دو مسیر جداگانه تقریباً از وسط کلاریفایر وارد آن می شوند و توسط هم زدن پروانه ای باهم مخلوط می شوند و در اثر مخلوط شدن آب با سختی زیاد و مواد شیمیائی تزریق شده به آن و باهم زدن آنها واکنش شیمیائی انجام می شود که باعث می شود ناخالصی های موجود در آب جدا شوند و بصورت لجن درآیند.

در اثر حرکت پره های دوار به طرف بالا حرکت کنند و در چین پایین آمدن از لوله مرکزی عمودی در اثر وزنشان در قسمت ته مخزن رسوب کنند و توسط یک سیستم پارو مانند Scraper که با سرعت دورانی کمی در حال چرخش است به طرف حوضچه ای که در کف مخزن تعبیه شده است هدایت شوند و از آنجا توسط پمپ های لجن کش از سیستم خارج شوند و ابی که سختی آن گرفته شده است به دلیل سبک شدن به طرف بالا حرکت کند و ذرات جامد همراه با آن مجدداً رسوب کند و به قسمت ته مخزن برسد و آب تمیز شده از قسمت بیرونی

قسمت مخروطی بالا رود و از طریق کانال مشبکی Outlet Launder که در قسمت بالایی مخزن است آب تمیز خارج می شود.

حرکت چرخشی قسمت مخروطی شکل باعث بالا رفتن سرعت کار و کم تر شدن حجم دستگاه می شود که توسط الکتروموتور و گیربکس هائی حرکت چرخشی پاروهای پایین و مخروط هر کدام با سرعت مناسب می چرخند.

برج خنک کننده تبادل حرارتی

این نوع برج ها در محل هایی مانند کنار دریا ها و رودخانه های بزرگ که میزان آب در تمام فصول سال زیاد است مورد استفاده قرار می گیرند و طرز کار آنها به این صورت است که لوله های حاوی آب گرم خروجی از دستگاه ها و رداستخرها یا حوضچه هائی می شوند که در آنجا آب خنک فیلتر شده از دریا یا رودخانه به داخل

ان وارد شده است و بان تبادل حرارت کرده و آب کولینگ گرم گرمای خود را به آب زیاد دریا یا رودخانه منتقل می کند و دوباره به شبکه آب کولینگ برمی گردد.

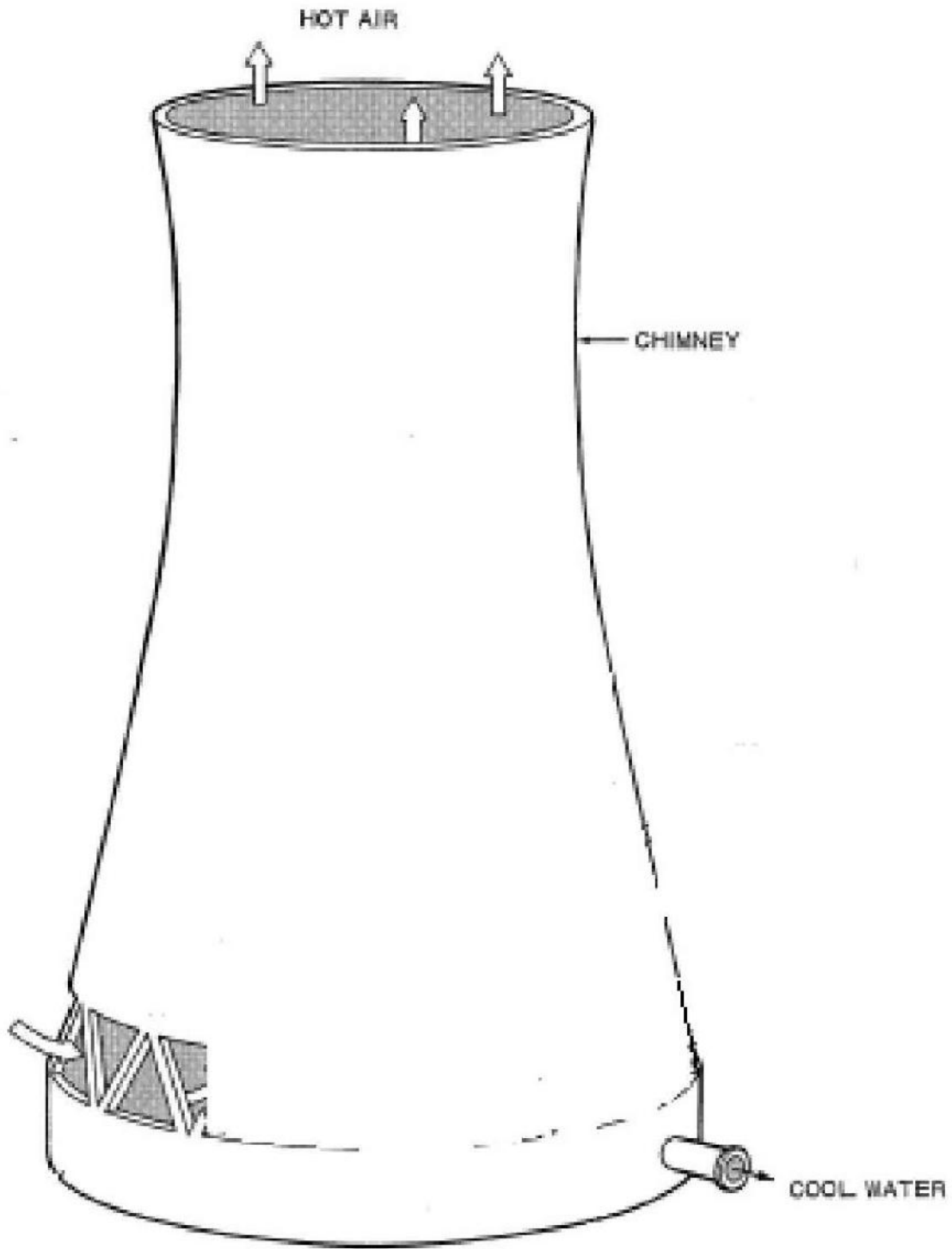
از این نوع برج های خنک کننده در نیروگاه ناکا و پالایشگاه بندرعباس استفاده شده است.

برج خنک کننده خشک

در این نوع برج ها آب گرم خروجی از کندانسورها یا تجهیزات دیگر در داخل رادیاتورهای که در داخل دیواره های پایینی برج قرار دارد گردش می کند و به علت سطح زیاد پره های رادیاتورها با هوای محیط تبادل حرارت می کند که باعث خنک شدن آن می شود و افزایش گرمای اطراف رادیاتورها باعث گرم شدن هوا و صعود هوای گرم به بالای برج و در نتیجه یک سیر کولاسیون طبیعی Natural Circulation همیشگی در اطراف رادیاتورها می شود.

در بعضی از طراحی ها جهت حرکت دادن به هوا در داخل برج از فن های Forced Draft Fan جهت نیل به رانندگی بالاتر استفاده می شود. در این سیستم تبادل حرارت آب داخل لوله های پره دار Fin Fan با هوا است و هیچگونه تبادل گرمی وجود ندارد مزیت این سیستم به سیستم نوع اول در صرفه جویی آب می باشد و در مناطق گرم و خشک که محدودیت آب وجود داشته باشد و میزان بارندگی کم باشد از این نوع برج ها استفاده می شود ضمن اینکه سرمایه گذاری اولیه آن در مقایسه با نوع تبخیر بالاتر است.

در نیروگاه شهید منتظری اصفهان از این نوع برج های خنک کننده استفاده شده که در صفحه بعد شمائی از آن نشان داده شده است.

این برج ها بصورت توخالی هستند و فقط جریان هوای گرم در آن برقرار است.

یاتاقان های توربین های بخار

به علت کم بودن فاصله یا Clearance قطعات داخلی توربین هانسبت به یکدیگر حرکت محور در توربین ها ی بخار باید کاملاً محدود و در حد کمترین مقدار باشد در این حالت قبل از اینکه قطعات داخلی با یکدیگر برخورد نمایند یا تاقان ها باید عمل کنند و محور را در موقعیت مناسب نگه دارند. و چنانچه این حرکت ها (ارتعاشات) بیشتر از حد باشد توسط آژیر به مسئول دستگاه خبر داده می شود و چنانچه به وضعیت خطرناک رسیده باشد توربین بطور اتوماتیک از سرویس خارج می شود.

وظایف یاتاقان

- ۱- کنترل کردن و جذب و انتقال نیروهای شعاعی.
 - ۲- کنترل کردن و جذب و انتقال نیروهای محوری.
 - ۳- کاهش اصطکاک در برابر حرکت چرخشی محور.
 - ۴- قرار دادن محور در یک موقعیت مناسب از لحاظ محوری و شعاعی (تنظیم فاصله نازل).
- بطور کلی یاتاقانها از لحاظ ساختمان به دو دسته تقسیم می شوند :

الف- یاتاقانهای لغزشی Sleeve Bearings

ب- یاتاقانهای چرخشی Roll Bearings

یاتاقانهای لغزشی

در این نوع یاتاقانها که اصولاً از فلزات نرم ساخته می شوند محور روی فیلم نازکی از روغن داخل یاتاقان حرکت می کند. این نوع یاتاقانها بر حسب مورد استفاده از جنس ها و شکلهای مختلفی ساخته می شوند که پرمصرف ترین آنها یاتاقان های نیمه استوانه ای با لایه داخلی وایت متال (باییت) است .

یاتاقانهای لغزشی در دو دسته طبقه بندی می شوند:

۱- یاتاقان های شعاعی یا Journal Bearing که برای کنترل و مهار نمودن نیروها و حرکت های شعاعی بکار می روند .

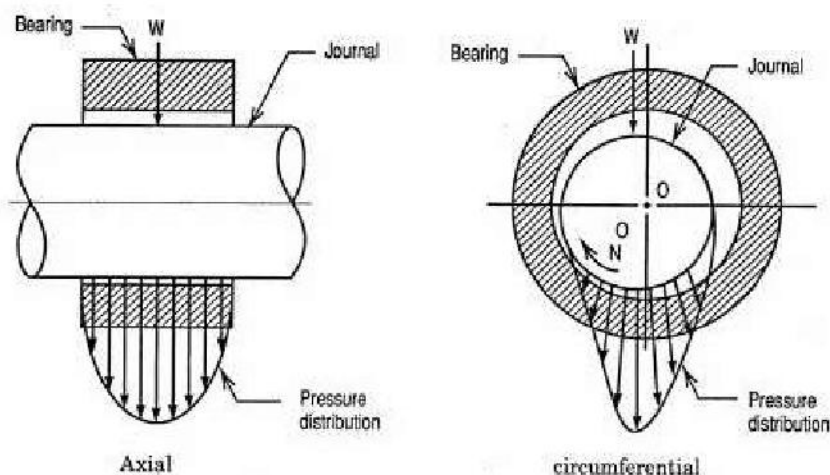
۲- یاتاقان های محوری Thrust Bearing که برای کنترل کردن و خنثی نمودن نیروهای محوری بکار می روند که ذیلاً به تشریح ساختمان و اصول کار هر کدام از آنها پرداخته می شود.

یاتاقان لغزشی شعاعی Journal Bearings

این نوع یاتاقان کنترل کننده کلیه نیروهای شعاعی هستند که بوسیله رتور به آنها وارد می شود. این نیروها از طریق یاتاقان ها به بدنه دستگاه و از آنجا به فوندانسیون و نهایتاً به زمین منتقل می شوند .

در این نوع یاتاقان هافسمتی از محور در داخل یاتاقان محصور می شود و روی فیلم نازکی از روغن چرخش می کند و در صورتی که یاتاقان درست طراحی شده باشد و جنس آن مناسب باشد و درست تنظیم شده باشد و اختلالی در سیستم روغنکاری از لحاظ نوع روغن و فشار روغن وجود نداشته باشد و درست استفاده شوند (مسائل حین راه اندازی و از سرویس خارج کردن دستگاه درست باشد) از معدود قطعانی هستند که می توان ادعا نمود طول عمر آنها بی نهایت است ولی به دلیل نیاز به مراقبت های بیشتر نسبت به بال برینگ ها مورد استفاده آنها محدود است.

Oil film pressure profile.

شرایط انتخاب این نوع یاتاقان ها به عوامل زیر بستگی دارد:

الف- قطر شافت

ب- مقدار بار یا نیروی وارده بوسیله محور و قطعات

ج- سرعت دوران محور

د- غلظت روغن و روش روغنکاری

ه- درجه حرارت کاری و

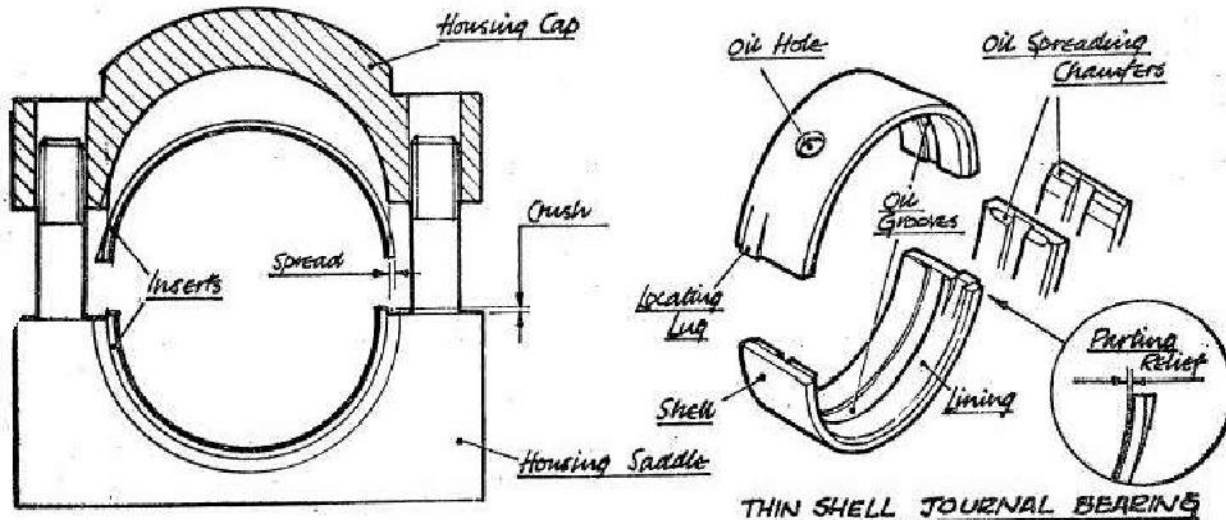
این یاتاقان ها در دو نوع کلی ساخته می شوند:

۱- یاتاقان های پوسته نازک Thin Shell Type

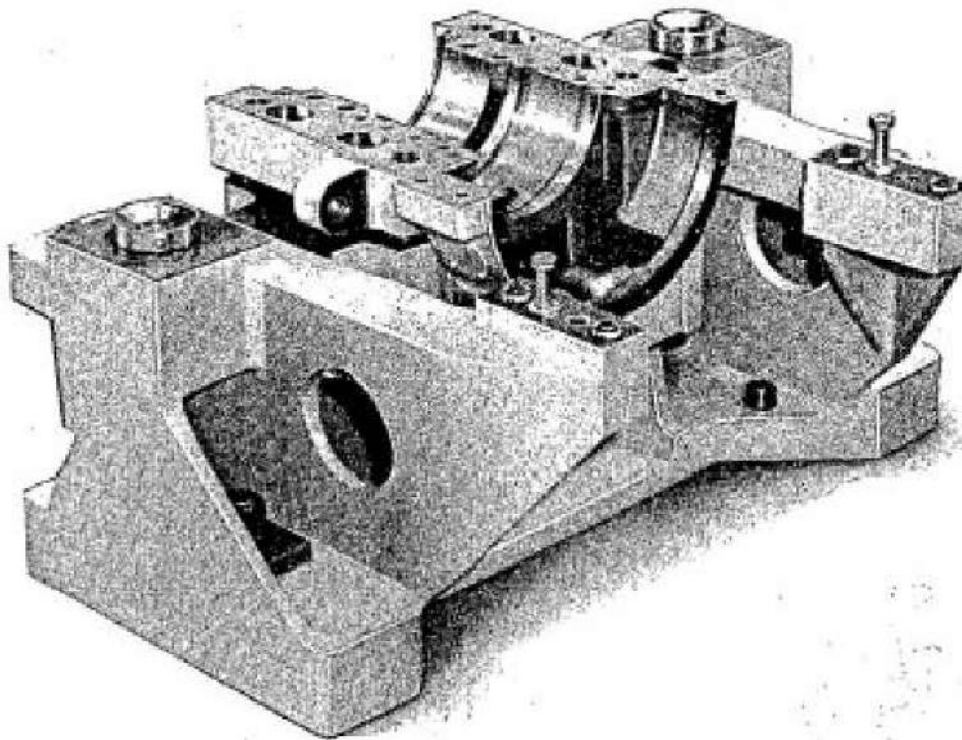
۲- یاتاقان های گوشت دار Shell Bearing

در شکل های زیر هر دو نمونه ان نشان داده شده است.

BABBITTED JOURNAL BEARING

Lower half of a tilting-pad thrust bearing

موارد حائز اهمیت برای یاتاقان های لغزشی

الف- کلرنس یا لقی بین یاتاقان و محور باید در حد توصیه شده توسط طراح یا کارخانه سازنده باشد که بیشتر شدن آن باعث افزایش ارتعاشات و حرکت محور، کاهش فشار فیلم هیدرواستاتیکی روغن زیر یاتاقان، سایش و خرابی زودرس یاتاقان و..... می شود و کم بودن لقی باعث عدم وجود فضای کافی برای نفوذ روغن و اختلال در سیستم روغنکاری و گرم شدن یاتاقان و..... می شود.

ب- روغن و روش روغنکاری صحیح.

پ- درجه حرارت کاری مناسب و ثابت نگه داشتن دمای انهدارچین کار.

ت- داشتن جنس مناسب که دارای ضریب اصطکاک کم باشد.

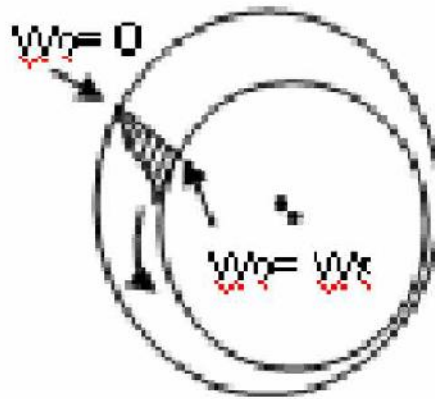
ث- داشتن مقاومت کافی در برابر نیروهای اعمال شده و درعین حال ضعیف نبودن آن نسبت به محور برای جلوگیری از خرابی محور.

ج- وجود خاصیت الاستیسیته مناسب برای Damping ارتعاشات و....

یکی از محدودیت های کاری این نوع یاتاقان ها استفاده انهدار ماشین الات بادوره های بالاست که باعث ایجاد پدیده ای به نام چرخش روغن یا Oil Whirl می شود.

چرخش روغن Oil Whirl

اگر سرعت چرخش محور در داخل ژورنال بر ینگ ها از مقدار مشخصی بالاتر رود به دلیل اصطکاکی که بین روغن و یاتاقان وجود دارد در اثر حرکت چرخشی محور، روغنی که در اطراف یاتاقان برای روغنکاری خنک کاری و..... تزریق شده است شروع به چرخش می کند و باعث اعمال نیروهای توربولانسی روی محور می شود که باعث شلاق زدن روی شافت می شود که بخصوص در ماشین الاتی نظیر توربین ها و کمپرسورهای گریز از مرکز که دارای رتورهای بادوره های بالا و نسبتا سبکی هستند ارتعاشات و حرکت های اضافه ای را باعث می گردد که می تواند باعث کاهش طول عمر دستگاه و ایجاد خسارت های جدی روی آنها شود.

راه های اصلاح مشکل چرخش روغن

۱- تغییر دادن درجه حرارت روغن

۲- تغییر دادن نوع روغن

۳- تغییر دادن کلرنس یا تاقان

۴- تغییر دادن فشار روغن

۵- تغییر دادن نوع یاتاقان

معمولا برای رفع این مشکل روی توربین ها و کمپروسورهای گریز از مرکز با دور بالا از چندین نوع طراحی یاتاقان استفاده می شود:

۱- استفاده از یاتاقان هایی که در داخل آنها شیارهای محوری Axial Groove به فاصله مساوی از یکدیگر تعبیه شده است.

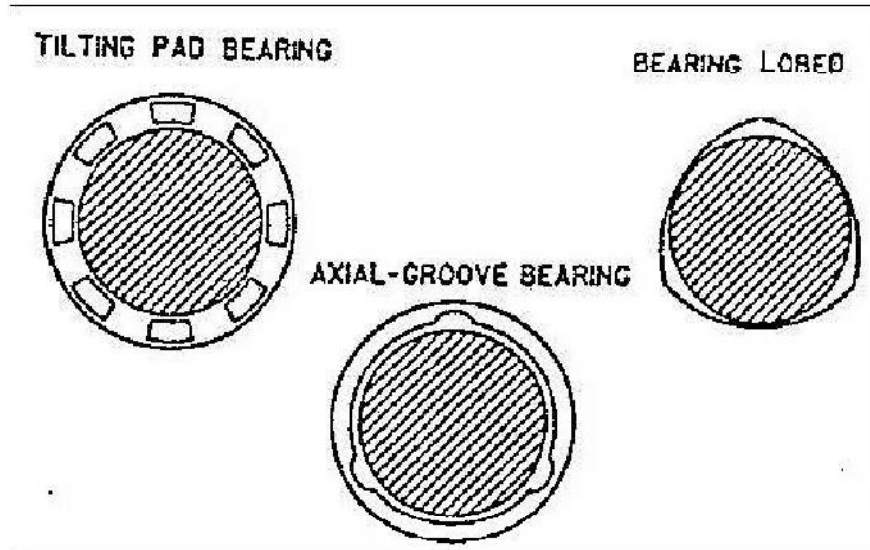
۲- طراحی نوع Lobed که باعث فرورفتن روغن در این شیارها شده و جلوی چرخش روغن گرفته می شود.

۳- استفاده از برینگ های نوع لقمه ای Tiltling Pad که حالت Tiltling کشک های آن باعث می شود که

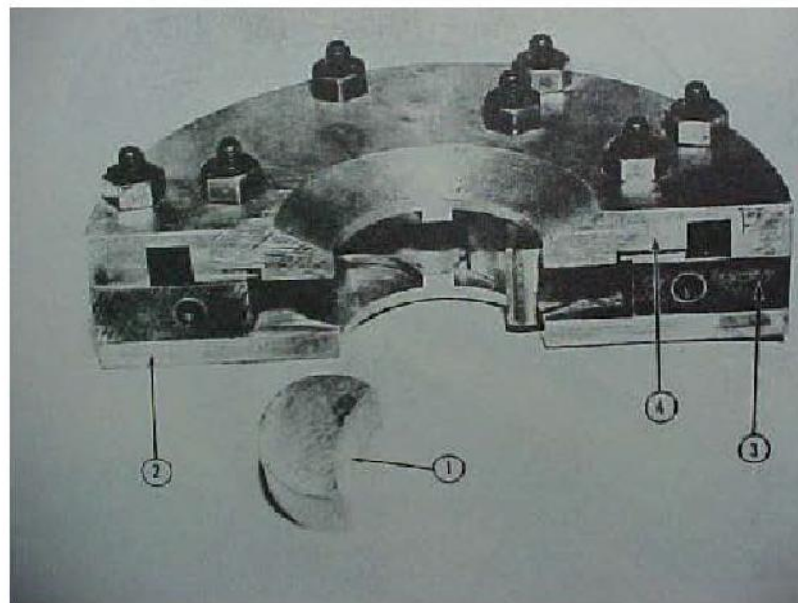
کشک حرکت ثابت را دنبال کند و یاتاقان بتواند بصورت خودمیزان Self Aligning عمل کند و در نتیجه علاوه

بر خنثی نمودن چرخش روغن و Damping سیستم پایداری کلی محور را افزایش می دهد.

در شکل زیر شمایی از انواع یاتاقان های Axial Groove و Lobed نشان داده شده است.

در شکل زیر یاتاقان های نوع لقمه ای Tilting Pad نشان داده شده است.

نکته- اگر در چنین راه اندازی توربین بخار ورودی مرطوب یا تر باشد Wet Steam نیروئی بیشتر از حد طراحی شده به یاتاقان وارد می شود و باعث اعمال حرکت اضافی روی محور و یاتاقان ها می شود که می تواند منجر به افزایش ارتعاشات و خرابی زودرس یاتاقان و..... شود.

یاتاقانهای تراست در توربین های بخار

این یاتاقان از حرکت محوری بیش از اندازه شافت و متعلقات که باعث برخورد قطعات ثابت و متحرک می شود می تواند باعث ایجاد خسارت روی توربین شود جلوگیری می کنند. منشا نیروهای محوری اعمال شده روی محور در اثر اختلاف فشار طرفین پره های متحرک و همچنین در اثر برخورد مماسی بحار است. معمولاً جهت نیروهای تراست در توربین های بخار همیشه از طرف فشار بیشتر به یک طرف فشاریابین است و برینگ باید طوری طراحی و انتخاب شود که قادر به کنترل این نیروها و حرکت ها باشد ولی با توجه به سرچ های موفقی که روی محورها ایجاد می شود احتمال وجود نیروی محوری در هر دو جهت وجود دارد که باید کنترل شوند.

یاتاقان های محوری به چند دسته زیر طبقه بندی می شوند:

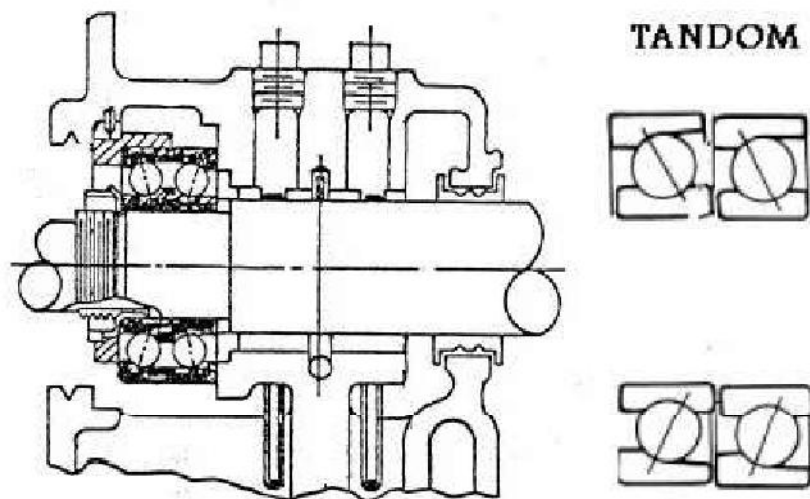
الف- بال برینگ ها Angular Contact Ball Bearing

ب- ترکیب برینگ های نوع فلنچی و بال برینگ

ج- برینگ های نوع کینگزبوری

بال برینگ های تراست Angular Contact Ball Bearing

در توربین های ضربه ای کوچک که اختلاف فشار طرفین پره های متحرک آنها کم است و نیروی محوری کمی وجود دارد برای کنترل نیروهای محوری از بال برینگ ها استفاده می شود برای نیروهای کم از بال برینگ های شعاعی و برای نیروهای محوری متوسط از بال برینگ های نوع تماس زاویه ای و در صورت بیشتر بودن نیروها از دو عدد بال برینگ تماس زاویه ای یا از بال برینگ های تماس زاویه ای دوردیفه استفاده می شود که البته باید توجه داشت که جهت نیروهای محوری همیشه در یک جهت است و باید هنگام نصب انهداقت شود که برینگ در جهت صحیح خود نصب شوند در غیر این صورت بال برینگ قادر به کنترل کردن نیرو نیست که می تواند منجر به افزایش حرکت محوری، تغییر نمودن فاصله نازل و رتور و برخورد قطعات ثابت و متحرک و..... شود.

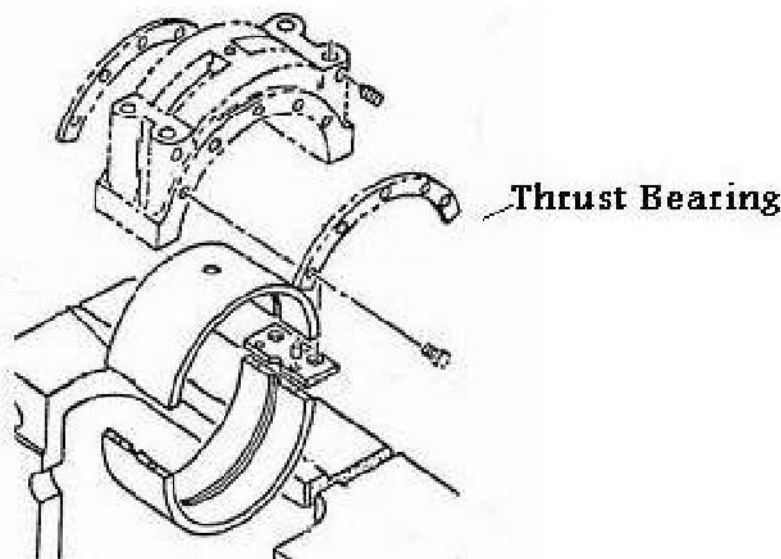

در بعضی از طراحی ها که از بال برینگ های تماس زاویه ای استفاده شده است ولی روی یک طرف بعضی از سیلیندر برینگ لبه ای قرار داده می شود که روی آن با لایه ای از روایت متال (باییت) پوشانده می شود و با استفاده از فیلم روغنی که در این ناحیه توسط سیستم روغنکاری تزریق می شود از حرکت محوری شافت (درجهت عکس نیروهای داخلی) جلوگیری می کنند در بعضی از طراحی های دیگر از بال برینگ های دور دیده استفاده شده است که گاهی در داخل پاناقان های نوع پوشی محلی برای قرار گرفتن این بال برینگ ها (کنس خارجی آنها) تعبیه شده است و با مهار کردن آن نیروهای محوری نیز مهار می شوند.

در بعضی از طراحی های دیگر نیز بجای باییت ریزی روی سطح پاناقان های شعاعی از پاناقان های نوعی شکلی که بصورت نیم دایره ای هستند توسط پیچ روی سطح پاناقان نصب می شود استفاده می شود. بطور مثال پاناقان

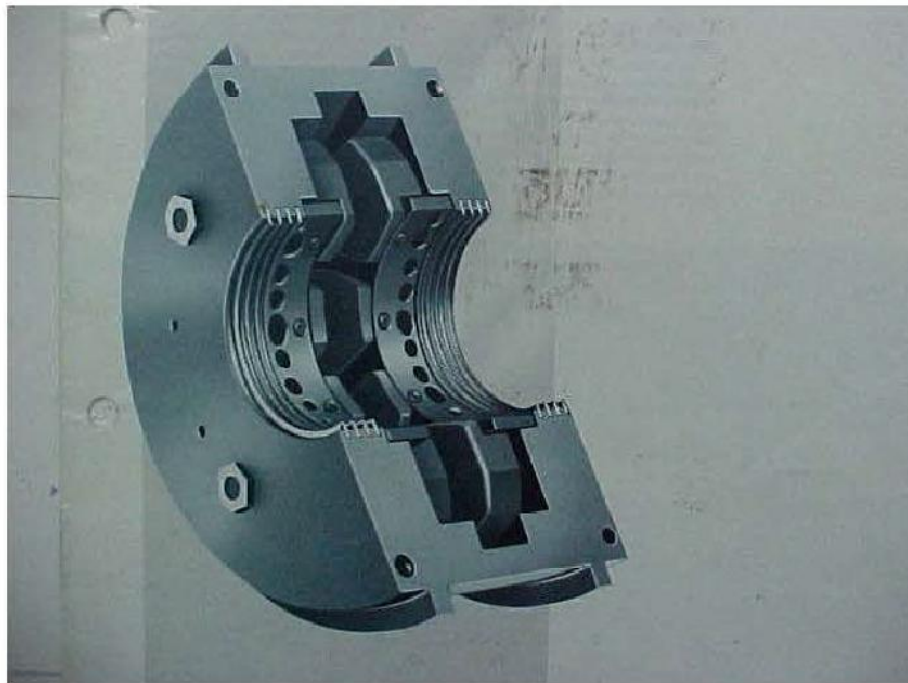
های تراستی که برای کنترل حرکت محوری میل لنگ ها بکار میروند یا تاناقان هایی که برای کنترل حرکت های جانبی دسته شناورهاست استفاده می شود از این نوع است.

یاتاقان های نوع لقمه ای یا کینگز بوری

یکی از انواع یاتاقان های تر است که معمولاً برای تحمل نیروهای محوری زیاد در توربین های بزرگ استفاده می شود. برینگ های نوع کینگز بوری یا لقمه ای است که بارهای محوری را به توسط لقمه هایی با روکش بایت که پد نامیده می شود تحمل می کنند. عمل این نوع یاتاقان ها مثل ترمزهای دیسکی است که در اتومبیل ها استفاده شده است. که با نزدیک شدن لقمه ها به دیسک (لنت ها) از چرخش دیسک جلوگیری می کنند. این تفاوت که در یاتاقان های کینگز بوری پدها یا لقمه ها در جای خود ثابتند و حرکت های محوری شافت توسط دیسکی که روی محور ثابت است و به آن تراست دیسک گفته می شود گرفته می شود و هر کدام از مجموعه لقمه هایی که روی هر طرف مجموعه هوزینگ برینگ نصب شده اند نیروی محوری در یک جهت را کنترل می کنند که البته باید یک فاصله محوری کمی بین لقمه ها و تراست دیسک وجود داشته باشد تا قبل از روغن روانکاری بتواند بین آنها تشکیل شود و عملیات روغنکاری و جذب و انتقال حرارت و ... را انجام دهد. روغن از قسمت پایین یاتاقان وارد می شود و ضخامتی از روغن بین دیسک و پدها Thrust Pad Shoe بوجود می آورد. گردش روغن در تمام منحنی که توربین در سرویس است توسط پمپ اصلی روغن صورت می گیرد.

چنانچه ضخامت روغن در یک طرف دیسک به علت حرکت محور کم شود به دلیل فشار روغن بایجاد نیروئی در جهت عکس خنثی می شود و در نتیجه باعث می شود محور به محل نرمال خود برگردد.

در شکل زیر شمائی از یک تراست دیسک که روی محور نصب شده را نشان می دهد.

جنس یاتاقان ها

اصولاً یاتاقانها باید از جنسی انتخاب شوند که :

- ۱- در مقابل تنشهای فشاری مقاوم باشد .
- ۲- مدول الاستیسیته آنها پایین باشد (نرم باشند).
- ۳- خاصیت جوش خوردگی نداشته باشند(ذوب نشوند).
- ۴- در برابر سایش در تماس با فولاد مقاوم باشند .
- ۵- خاصیت جذب ذرات را نداشته باشند بصورتی که ذرات خارجی روغن را جذب نماید و در نتیجه قشر روغن تمیز شود .
- ۶- مقاومت برشی آنها پایین باشد، یعنی به آسان تغییر شکل دهند(مسطح و صاف شوند).

۷- در مقابل لرزگی مقاوم باشند.

۸- خاصیت هدایت حرارتی آنها خوب باشد.

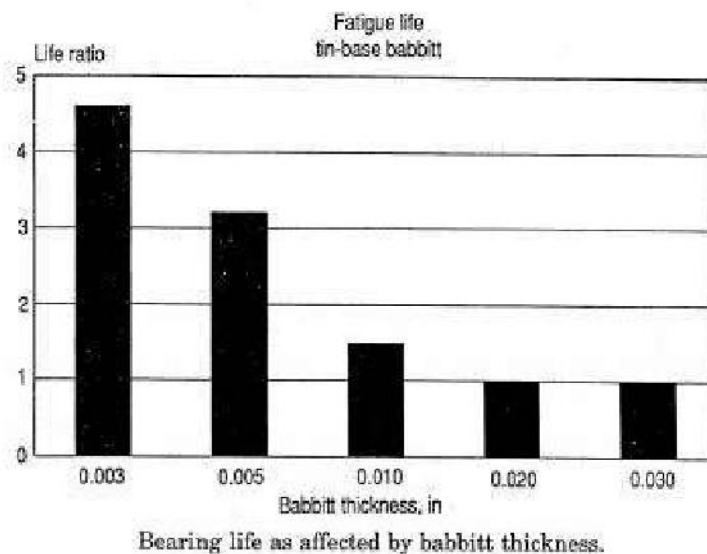
آبازهای مسی و باییتی (Babbit از آباز قلع و سرب است) بیشتر از انواع دیگر آبازها در یاتاقانهای مورد استفاده قرار می گیرند. در جدول صفحه بعد فلز و درصد آبازهای مصرفی در ساخت این نوع یاتاقان ها آورده شده است . یکی از محاسن باییت این است که می توان آنرا برآختی جاسازی نمود یا به عبارت دیگر پس از ریخته گری یاتاقان و نصب آن محور را مدتی در آن چرخاند تا کاملاً جا بیفتد یا آب بندی شود.

آباز	آباز مس، سرب				
	باییت		آباز مس		
	SAE	SAE	4SAE	SAE	SAE
	11	13	791	79	4%
CU مس	5.75	-	88	73.5	70
SN قلع	37.5	6	4	3.5	-
Pb سرب	-	84	4	23	30
Sb شیموان	6.75	10	-	-	-
Zn روی	-	-	4	-	-

باییت خاصیت جذب نماتی دارد و در مواردی که محور کمی خارج از مرکزی داشته باشد خود را برآختی با محور وفق می دهد . البته از فلزات دیگر نیز می توان برای ساخت یاتاقان استفاده کرد . به عنوان مثال از آبازهای نقره برای مواردی که بارهای سنگین وجود داشته باشد و همچنین در صورتی که سطح چدن خوب

صیقل شده باشد می توان برای مواردی که امکان فرسودگی زیاد باشد از آلیاژهای دیگری مثل چدن استفاده کرد.

ضخامت باییت پارامتر بسیار مهمی است که نا پذیر بسزای در طول عمر این نوع یاناقان می تواند دانسته باشد طبق گراف زیر. هر چه ضخامت باییت کمتر باشد طول عمر آن بالاتر می شود البته به این نکته نیز باید توجه نمود که ضخامت باییت باید به اندازه ای نیز باشد تا اگر ذرات جامد یا برانده ای هم زیر یاناقان قرار گرفت بتواند بطور کامل ذرات فرورود و باعث فرسایش محو نشود.

از آلیاژهای مس - آلومینیوم نیز در یاناقانهای موتورهای احتراق داخلی به وفور استفاده می شود گاهی برای ساختن یاناقان از موادی نظیر لاستیک، نایلون، نفلون، سرامیک ذغالی و ... نیز می توان استفاده کرد برای مثال از این نوع یاناقان ها برای ساختن پوش های پمپ های عمودی که توسط مایع پمپ شونده روانکاری می شوند استفاده زیادی می شود.

در طراحی یاناقانهای نوع پوشی نسبت $\frac{L}{D}$ اهمیت زیادی دارد (L طول یاناقان و D قطر داخلی آن است) چون هر چه قطر یاناقان بیشتر باشد فشار هیدرواستاتیکی متوسط زیر یاناقان کمتر می شود. ولی تجربه نیز نشان داده است که نسبت $\frac{L}{D} \cong 1$ در اکثر موارد جواب خوبی داده است. یعنی طول یاناقان متناسب با قطر آن باشد. با کاهش L و در نتیجه کاهش نسبت $\frac{L}{D}$ مقدار روغن خارج شده از دو انتهای یاناقان بیشتر می شود و خروج روغن زیاد باعث خروج مقدار بیشتری از حرارت تولید شده می گردد.

سیستم لوله کشی توربین های بخار

وضعیت لوله های ورودی و خروجی توربین های بخار تاثیر زیادی روی نحوه کارکرد توربین و دستگاه گردنده دارد. به دلیل کم بودن کلرنس های داخلی باید از افزایش نیروهای خارجی روی توربین که باعث تغییر شکل بدنه توربین، Distortion و سایورت ها و کم شدن کلرنس های داخلی قطعات از حد مجاز و همچنین ناهم محوری توربین و گردنده می شود و..... ممانعت به عمل آید بخصوص روی توربین های سبکی که در دورهای بالا کاری کنند طراحی لوله های بخار باید طوری باشد که از ایجاد نیروهای اضافی Pipe Stress روی توربین از طریق فلنج ها جلوگیری شود.

منشأ نیروهای ناشی از سیستم لوله کشی روی توربین های بخار شامل:

الف- نیروی ناشی از وزن لوله ها Dead Weight

ب- نیروی ناشی از رشد حرارتی لوله ها Thermal Expansion

ج- نیروی Axial Thrust ناشی از Expansion Joint ها است

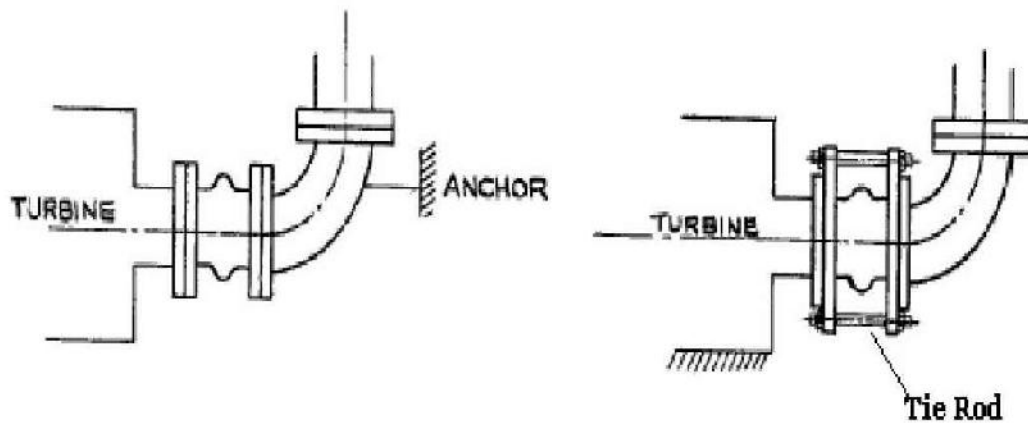
به دلیل وجود حالت های زیاد برای موقعیت فلنج ها و سیستم های لوله کشی نمی توان یک روش خاصی را برای سیستم لوله کشی برای تمامی توربین های بخار تعریف کرد ولی اصول و تئوری های طراحی آن در Manual Book های مربوطه و استانداردهای مربوطه آورده شده است .

لوله های خروجی توربین Exhaust Piping

لوله های خروجی توربین هائی که در سیستم خلا کاری کنند معمولاً دارای فشاری پایین، سایزهای بزرگ و Flexibility کم هستند و معمولاً برای جلوگیری از Pipe Stress و بالابردن Flexibility آنها از Expansion Joint استفاده می شود که در صورت استفاده و نصب غیر اصولی آنها باعث افزایش نیروی عکس العمل لوله به مقدار بالاتر از حد مجاز و Axial Compression (زیاد شدن فاصله بین فلنج ها) می شود که نیروی بسیار زیادی برای کم کردن این فاصله لازم است که معمولاً بالاتر از حد مجاز تحمل فلنج ها است و در صورت استفاده از Expansion Joint باید صحیح نصب شود و نحوه عملکرد آن مورد بررسی قرار گیرد.

برای ممانعت از Axial Thrust روی توربین و زیاد شدن فاصله فلنج و توربین در اکثر موارد از Tie Rod ها استفاده می شود که باعث عدم انتقال نیروهای ناشی از فشارهای داخلی لوله ها روی فلنج توربین می شود و اجازه حرکت محوری Tension & Compression از سیستم لوله کشی گرفته می شود ولی اجازه ناهم

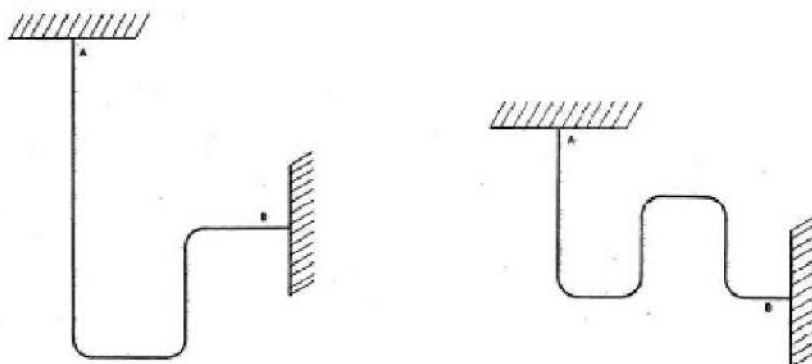
محور بودن فلنج ها که باعث جلوگیری از تنش های برشی Shear روی فلنج ها و توربین می شود به انبساط داده می شود.

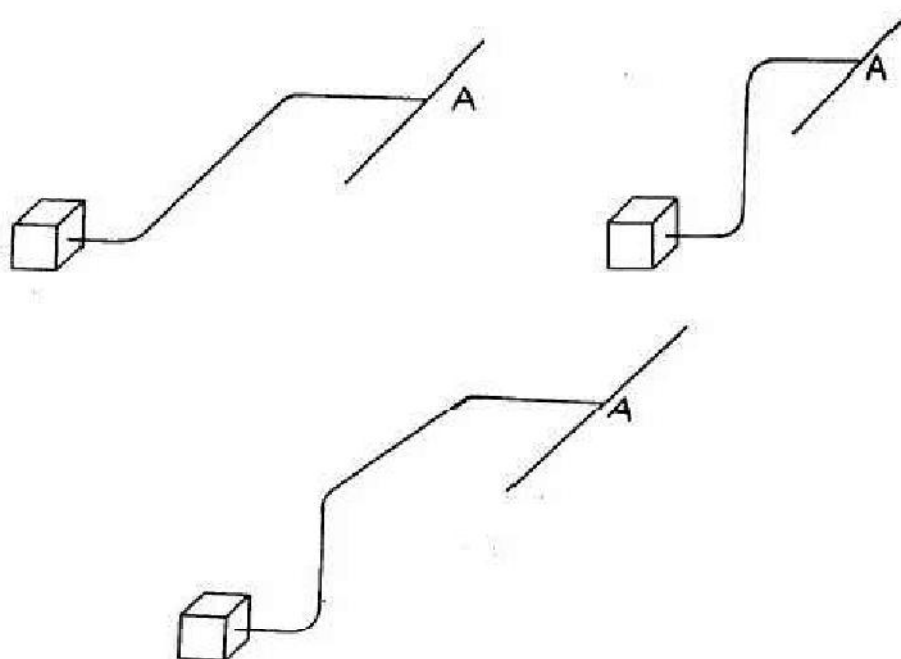

در توربین های کوچکتر که فشار و درجه حرارت خروجی آنها بالاست برای جلوگیری از Pipe Stress بهتر است بجای استفاده از Expansion Joint میزان Flexibility سیستم لوله کشی افزایش داده شود که البته این تصمیم بعد از آنالیز دقیق سیستم لوله کشی گرفته می شود که ایمنی آن هست یا نه.

بالا بردن Flexibility سیستم لوله کشی با لوب هایی که به لوله ها داده می شود انجام می شود هرچه طول خم های بیشتر باشد Long Runs میزان انعطاف پذیری بیشتر می شود. طول خم های مربوط به لوب ها بستگی به اندازه لوله و Schedule لوله ها دارد. همچنین در طراحی یک سیستم لوله کشی لازم است نقطه اندازه گیری مبنای انحرافات و حرکات نقاط نسبت به آن اندازه گیری می شود مشخص شود.

در شکل های زیر چندین نمونه از لوب های مورد استفاده در سیستم لوله کشی توربین های بخار آورده شده است.

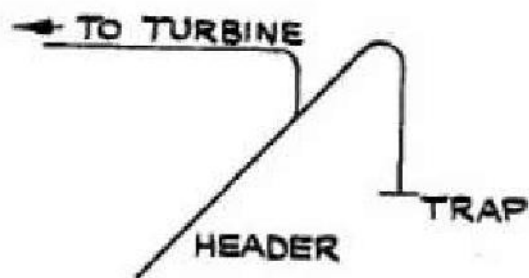

سیستم لوله کشی ورودی Steam Inlet Piping

پیروهای ناشی از سیستم لوله کشی ورودی روی توربین های بخار ناشی از انبساط حرارتی لوله ها است و به دلیل بالا بودن فشار و درجه حرارت لوله به ندرت از Expansion Joint استفاده می شود و برای کم کردن پیروها Pipe Stress میزان Flexibility سیستم لوله کشی با ایجاد لوپ های مناسب افزایش داده می شود که شماتی از آنها در شکل های فوق نشان داده شده است.

نکته حائز اهمیت برای سیستم لوله کشی ورودی بخار وجود قطرات ریزاب است که در صورت ورود آنها به توربین باعث ایجاد خسارت جدی روی آن می شود که با نصب تله بخار Steam Trap و طراحی Header در موقعیت مناسب باید مشکل مرتفع شود.

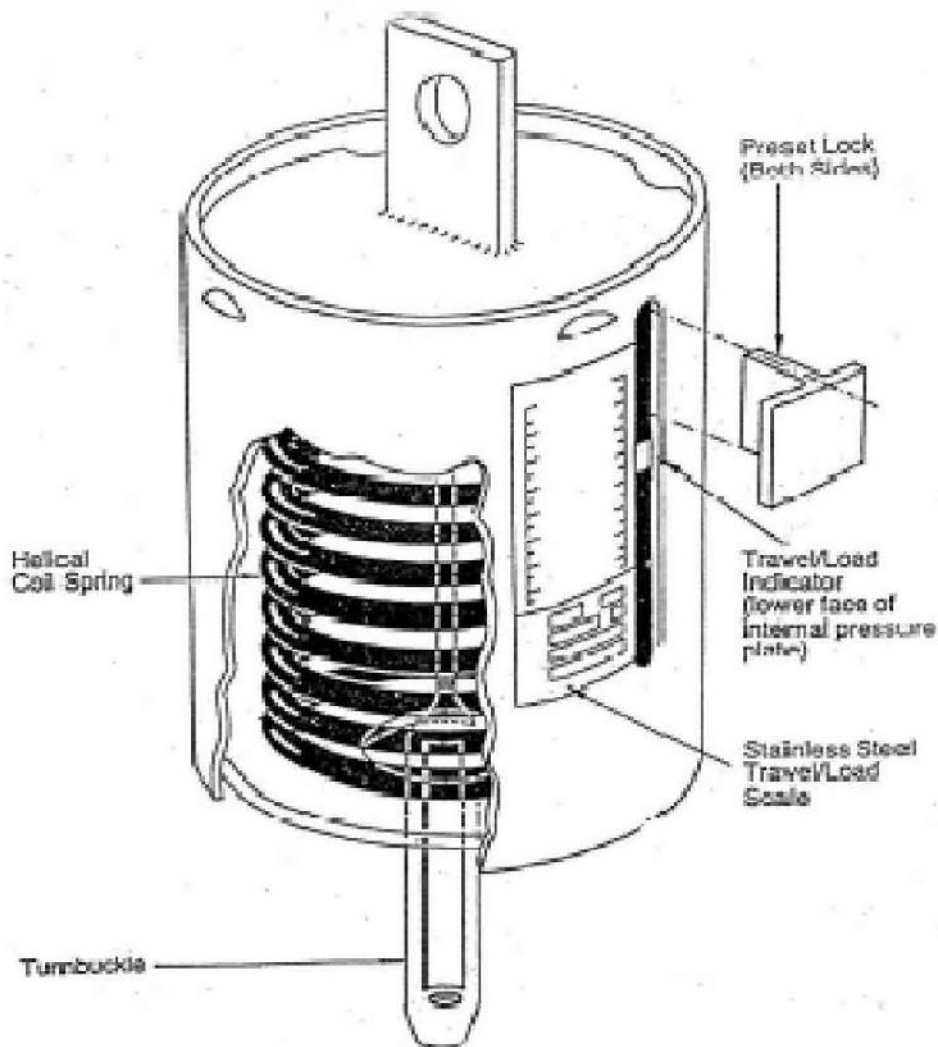
برای جلوگیری از جمع شدن مایع در مسیر لاین ورودی باید لاین طوری طراحی شود که دارای حفره یا Low Spot نباشد و علاوه بر آن حتی الامکان با بالا بردن سایز لوله سرعت بخار در داخل لوله کاهش داده می شود تا تاثیر Hammering ناشی از وجود احتمالی آب کاهش داده شود.

برای توربین هایی که جدید نصب می شوند قبل از متصل کردن لاین بخار به ورودی توربین لوله های باید تمیز Blown Out شوند که برای این منظور لوله از توربین بازمی شود و مسیر لوله به اتمسفر هدایت می شود و با باز کردن ولوی Shut-Off که در نزدیکی ترین نقطه به بویلر است بخار با فشار بالا بطور متناوب وارد لاین می شود که در اثر گرم و سرد شدن لوله و عبور بخار با سرعت زیاد باعث آزاد شدن و گنده شدن رسوبات و گل های جوشکاری می شود و با جریان بخار به سمت اتمسفر منتقل می شود که این عملیات چندین ساعت طول می کشد.

نگهدارنده های لوله ها Piping Supports

بار ناشی از وزن لوله ها توسط ساپورت ها مهار می شود که در دو نوع Rigid و Spring طبقه بندی می شوند. ساپورت های ثابت Rigid Support به عنوان نگهدارنده لوله هستند و در مواقعی استفاده می شود که از Expansion Joint استفاده شده باشد و برای محدود کردن حرکت یک نقطه برای جلوگیری از ایجاد تغییر شکل Deflection بکار می روند و معمولاً در موقعیت هایی که انبساط حرارتی باعث ایجاد حرکت در لوله شود قابل استفاده نیستند.

نگهدارنده های فنری Spring Tanager Or Support برای مهار نمودن وزن لوله های که دارای رشد حرارتی هستند استفاده می شود. حرکت ناشی از انبساط حرارتی لوله مقدار فشردگی فنر را تغییر می دهد که با بار گذاری اولیه روی فنرهای آنها در خلاف جهت حرکت فنر بار ناشی از حرکت لوله خنثی می شود. در صفحه بعد شماتی از ساختمان داخلی یک نگهدارنده فنری نشان داده شده است.

تنظیم Spring Hanger در حالت گرم Hot Set

در صورتی که سیستم لوله کشی در حالت گرم باشد و کلیه انبساطهای حرارتی انجام شده باشد Spring Hanger در حالت گرم تنظیم می شوند. به عبارت دیگر در حالتی که واحد در سرویس کامل عملیاتی باشد. روش کار به این صورت است که با اعمال نیروی معادل وزن لوله، عایق و مایع داخل آن روی Spring Hanger (که این مقدار نیرو از داخل Data Sheet مربوطه به دست می آید) فنران جمع فشرده می شود و در این حالت فاصله بین های ثابت و متحرک اندازه گیری و گوشواره ها طبق این اندازه ساخته می شود و پس از قفل کردن به واحد منتقل و در جای مربوطه نصب می شود. پس از قرارگیری هنگر در جای خود (معمولاً وقتی فلنج لوله مربوطه باز است) با کم و زیاد کردن طول میله ها، فلنج های سیستم لوله کشی و فلنج دستگاه به اندازه ضخامت یک Gasket فاصله داده می شود و فلنج مربوطه بسته و سپس هنگر از حالت قفل خارج می شود (البته پس از آزاد شدن هنگر فاصله بین فلنج ها نباید تغییر کند) و در این صورت می توان اطمینان پیدا کرد که لوله کاملاً توسط Hanger مهار شده است و نیروی اضافی (کششی یا فشاری) روی دستگاه اعمال نمی شود.

روغنکاری Lubrication

وظایف روغن های روان کننده

روغن های روان کننده بسته به شرایط کار دستگاه وظایف زیر را انجام می دهند:

- 1- روان کنندگی و کاهش اصطکاک با تشکیل فیلم روغن بین قطعات متحرک به منظور به حداقل رساندن اصطکاک و جلوگیری و تقلیل سایش در حین کار.
 - 2- جذب و انتقال حرارت و خنک کردن قطعات.
 - 3- جلوگیری از اثرات ضربه بر یکدیگر در حین حرکات مکانیکی قطعات.
 - 4- آب بندی فواصل بین قطعات.
 - 5- انتقال نیرو در روغن های هیدرولیک.
 - 6- عمل کننده به عنوان حامل Carrier مواد شیمیایی یا ذرات ساییده شده موجود در روغن و انتقال آنها از محوطه یا تاقان به داخل مخزن و جدا کردن آن در داخل فیلتر روغن.
 - 7- شستشو و تمیز کردن قطعات و جلوگیری از ته نشین شدن و آلودگی روغن (به خصوص در موتورهای احتراق داخلی).
 - 8- صرفه جوئی در مصرف انرژی با کاهش اصطکاک.
 - 9- حفاظت از سطوح در مقابل زنگ زدگی و خوردگی شیمیایی.
- که البته تمامی این وظایف با شدت یکسان در همه موارد مورد نیاز نیست و بسته به مورد کاربرد و مصرف روغن ممکن است بعضی از وظایف فوق از وظایف اصلی روغن و بقیه به عنوان وظایف فرعی مطرح باشد. لازمه لغزش بین دو سطح که توسط روغن روانکاری می شوند مولکولهای روغن است که بستگی به ضریب اصطکاک بین سطح لغزنده و روغن دارد و برای لغزش با ضریب اصطکاک کم باید روغن مناسب باشد و غلظت آن طوری باشد که در مقابل درجه حرارت های بالا و فشارهای وارده ثابت بماند و خاصیت روانکاری خود را از دست ندهد.
- نکته حائز اهمیت این است که روغن ها برای این که بتوانند وظایف خود را به درستی انجام دهند باید دارای شرایط ویژگی های معینی باشند که در واقع همین خواص روغن ها است که روغن های مختلف و کیفیت آنها را متمایز می کند. البته به دلیل ویسکوزیته روغن در خود روغن نیز نیروی اصطکاک ایجاد می شود که باید در محاسبات یا تاقانها منظور گردد.

خواص ضروری روغن های روان کننده

روغن های روان کننده باید:

- 1- دارای گرانیروی یا ویسکوزیته مناسبی باشند تا فیلم روغن با ضخامت مناسبی تشکیل و باعث کم شدن اصطکاک و ساییدگی و انتقال حرارت و ضربه گیری و آب بندی و انتقال نیرو را بخوبی انجام دهد.
- 2- گرانیروی خود را در محدوده درجه حرارت کاری در حد کافی حفظ کنند تا لطمه ای به انجام وظایف آنها وارد نشود (در اصطلاح گفته می شود شاخص گرانیروی VI به اندازه کافی و بالایی داشته باشند).

۳- در مقابل حرارت و سوختن به حد کافی مقاوم باشند (مقاومت در مقابل تجزیه حرارتی و اکسیداسیون).

۴- باعث زنگ زدگی و خوردگی بیش از حد قطعات که توسط مواد اسیدی و ساینده بوجود می آید نشود.

۵- دارای مواد پاک کننده و معلق مناسب باشند تا از ته نشین شدن رسوبات در لابلای قطعات جلوگیری نماید.

۶- در سرما به اندازه کافی روان باشند تا شروع و ادامه حرکت قطعات آسان شود.

۷- اثر نا مطلوبی روی قطعات غیر فلزی مثل کاسه نمدها و... نداشته باشند.

۸- روی قطعاتی که با آنها در تماس است و همچنین روی اجزای درونی خودشان اثر نا مطلوب نداشته باشند و بین آنها ولجزا سازگاری وجود داشته باشد.

۹- از نظر عواملی نظیر فراریت آتش گیری و نظایر آن در شرایط مناسبی قرار داشته باشند.

۱۰- روغن ها باید بتوانند اثرات نامطلوب ناشی از کار دستگاه مثل احتراق و یا مخلوط شدن با آب در توربین های بخار و... را تا حد ممکن خنثی نمایند.

۱۱- مواد آلوده کننده خارجی مثل گرد و خاک و... همراه نداشته باشند.

۱۲- در حین کار ایجاد کف نکنند.

اکثر ویژگی های فوق الذکر تقریباً در تمام روغن ها بطور مشترک ضروری است ولی ممکن است در هر مورد خاص موارد معدنی از آنها اولویت داشته باشد. علاوه بر این ممکن است هر روغن مخصوص ویژگی های مشخص و مخصوص نیز برایش ضروری باشد مثل قدرت پاک کنندگی در موتور های بنزینی و دیزلی و نظایر آن و یا روغن های حل شونده تراشکاری روغن باید بتواند با آب یک امولسیون پایدار تشکیل دهد و روغن های توربین های بخار باید بتوانند در مدت زمان کوتاهی از آب جدا شوند که به همین دلیل روغن های توربین ها نباید با موادی مثل پاک کننده ها که باعث ایجاد امولسیون و جدا نشدن آب و روغن می شوند مخلوط شوند همچنین روغن ترانسفورماتورها و نظایر آن باید در حد بالایی عایق الکتریسیته باشند و روغن های هیدرولیک باید مقاومت مولکولی بالایی برای تحمل فشار های بالا را داشته باشند تا عمل انتقال نیرو را به نحو احسن انجام دهند.

جهت دادن خواص ضروری به روغن ها با اضافه کردن مکمل های Additive مورد نیاز هر شرایط به روغن پایه باعث بهبود خواص آن می شود.

انواع روغن

روغن ها و مواد مایع روانکاری از روغن معدنی (مواد حاصله از نفت) و یا سایر مواد معدنی یا روغن های نباتی

بدست می آیند ولی اهمیت روغن های معدنی و موارد استعمال آنها بیشتر از انواع دیگر است.

روغن های معدنی از ته مانده مواد نفت خام بدست می آید و از بهترین و مناسبترین مواد برای روانکاری

هستند. این روغن ها را می توان بطور خالص یا با مواد افزودنی Additive بکار برد. افزودن مواد اضافی

باعث بهبود خواص روغن ها می شود و بطور کلی شرایط کار روغن را بهتر می کند و باعث طولانی شدن عمر

آن می شود.

مواد اضافی ممکن است یک یا چند دسته از انواع زیر باشد:

- ۱- موادپاک کننده ومعلق کننده برای جذب وانتقال رسوبات.
- ۲-موادی که باعث بالابردن مقاومت روغن در مقابل فشار می شوند.
- ۳- موادی که باعث جلوگیری از پیر شدن یا کهنه شده (اکسید شدن) روغن می گردند.
- ۴ موادی که باعث بهبود خواص روغن در مورد تحمل حرارتهای بالا می شوند.
- ۵- موادی که ضد زنگ زدگی Anti Oxidant هستند.
- ۶-مواد ضدکف Anti Foam. برای جلوگیری ازکف کردن روغن.
- ۷-موادضدسائیدگی Anti Wear برای کاهش اصطکاک.
- ۸-مواد بهبود دهنده شاخص گرانیروی VI-Improver.
- ۹-موادپایین اورنده نقطه ریزش.
- ۱۰-موادضدخورندگی و.....

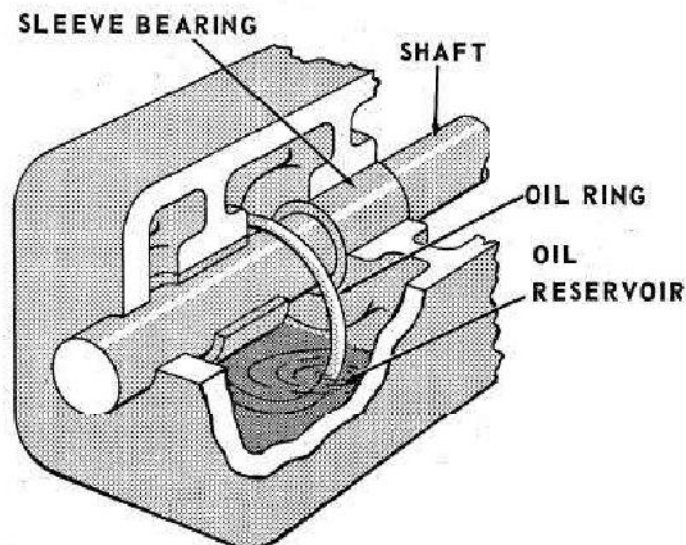
روش های مختلف روغنکاری

مهمترین عامل در کارآیی مفید دستگاهها وقطعات متحرک انها نوع صحیح روغن و سیستم روغن کاری است. اصولاً نوع سیستم روغنکاری بر اساس وضعیت و نیاز دستگاه مورد نظر انتخاب می شود و به روش های زیر عملی می شود .

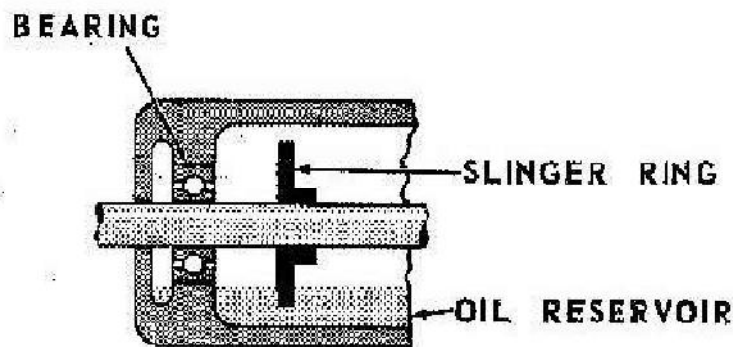
- ۱- روغنکاری قطره ای
- ۲- روغنکاری پاششی
- ۳- روغنکاری هیدرواستاتیکی
- ۴- روغنکاری تحت فشار و.....

روغنکاری هیدرواستاتیکی

در این روش قطعه گردنده یا در روغن غوطه ور است و یا بوسیله عاملی بطورمرتب روغنکاری می شود درتوربین های بخارکوچک ومتوسط روغن بوسیله رینگی بنام Oil Ring که از یک طرف روی محور بصورت آزاد تکیه داردو از طرف دیگر درمحفظه روغن قرار گرفته است ودر اثر حرکت محور دوران می کند روغن را با خود حمل کرده و روی محورو یاتاقان می ریزد و عمل روغنکاری را انجام می دهدو دراکرتوربین ها ودستگاه های کوچک ازاین روش استفاده می شود.

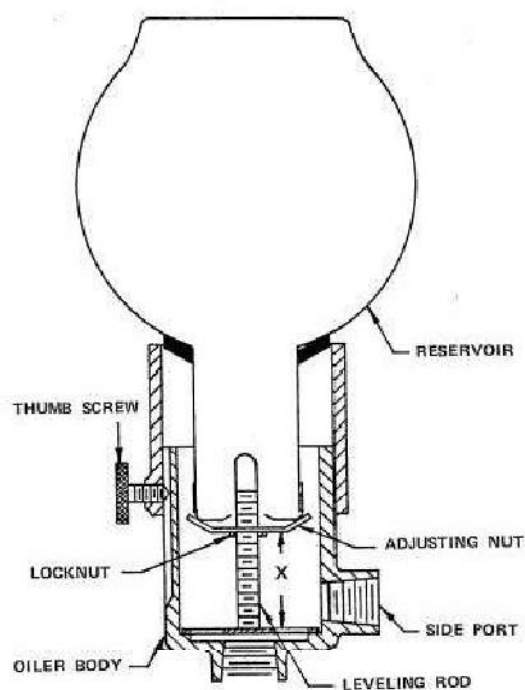
در بعضی از دستگاه ها بجای Oil Ring از Slinger Ring استفاده می شود که شامل یک صفحه با قطر مشخص است که روی محور نصب می شود و با آن می چرخد که کارائی آن به مراتب از سیستم قبلی بهتر است ولی به دلیل پاشش روغن معمولاً در دورهای بالا کمتر مورد استفاده قرار می گیرد.

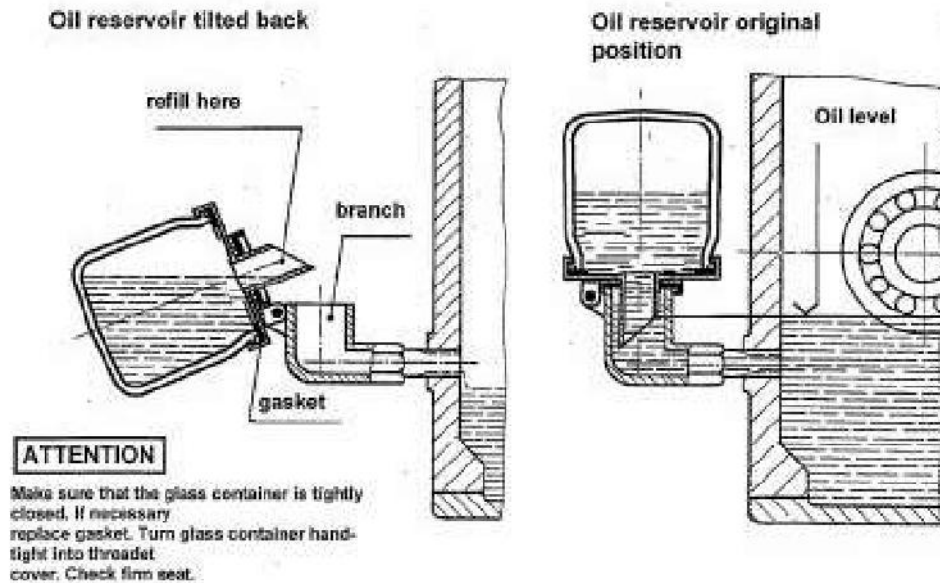
نکته مهم این است که سطح روغن داخل محفظه روغن نباید از خطی که مشخص کننده سطح روغن است کمتر یا بیشتر باشد زیرا در هر دو حالت باعث روانکاری ناقص می شود اگر سطح روغن کمتر از حد تعیین شده باشد باعث نرسیدن روغن به یاتاقان و عدم روانکاری و خرابی و سوختن یاتاقان می شود و در صورتی که سطح روغن بالاتر از مقدار مطلوب باشد باعث ایجاد کف (ترکیب هوا و روغن) در روغن شده و عمل روانکاری خوب انجام نمی شود.

به دلیل نشنی های اجتناب ناپذیری که وجود دارد سطح روغن تغییر می کند که این می تواند در این نوع سیستم روانکاری اختلال ایجاد کند پس لازم است سیستمی وجود داشته باشد که بتواند بطور اتوماتیک سطح روغن را در حد مطلوبی نگه دارد .

برای تنظیم اتوماتیک سطح روغن در داخل هوزینگ برینگ ها از سیستم هائی به نام Oil Pot استفاده می شود که از یک محفظه شیشه ای و یک میله تنظیم کننده Levling Rod که در زیر آن واقع شده است تشکیل شده است. محفظه شیشه ای به عنوان مخزن ذخیره روغن است که در صورتی که سطح روغن محفظه بالاتر از حد تعیین شده پایین تر رود بطور اتوماتیک آن را جبران می کند و هر چه مخزن شیشه ای بالاتر قرار گیرد سطح روغن بالاتر می آید و بالعکس هر چه پایین تر قرار گیرد سطح روغن پایین تر نگه داشته می شود. تنظیم سطح مخزن شیشه ای روغن توسط میله تنظیم کننده همراه بادومپره بزرگی که روی آن پیچیده می شود و زیر مخزن شیشه ای قرار دارد تنظیم می شود. بایجاندن این مهره ها Adjusting Nut (برای جلوگیری از شل شدن آنها در حین کار از دو مهره استفاده می شود) به سمت بالا مخزن شیشه ای بالاتر قرار می گیرد و باعث تخلیه روغن از مخزن شیشه ای بطرف هوزینگ برینگ می شود تا حالت تعادل برقرار شود. موقعیت قرارگیری مهره های زیر مخزن شیشه ای میین سطح روغن داخل هوزینگ برینگ است .

در شکل زیر یک نمونه دیگر Oil Pot نشان داده شده است.

چند نکته

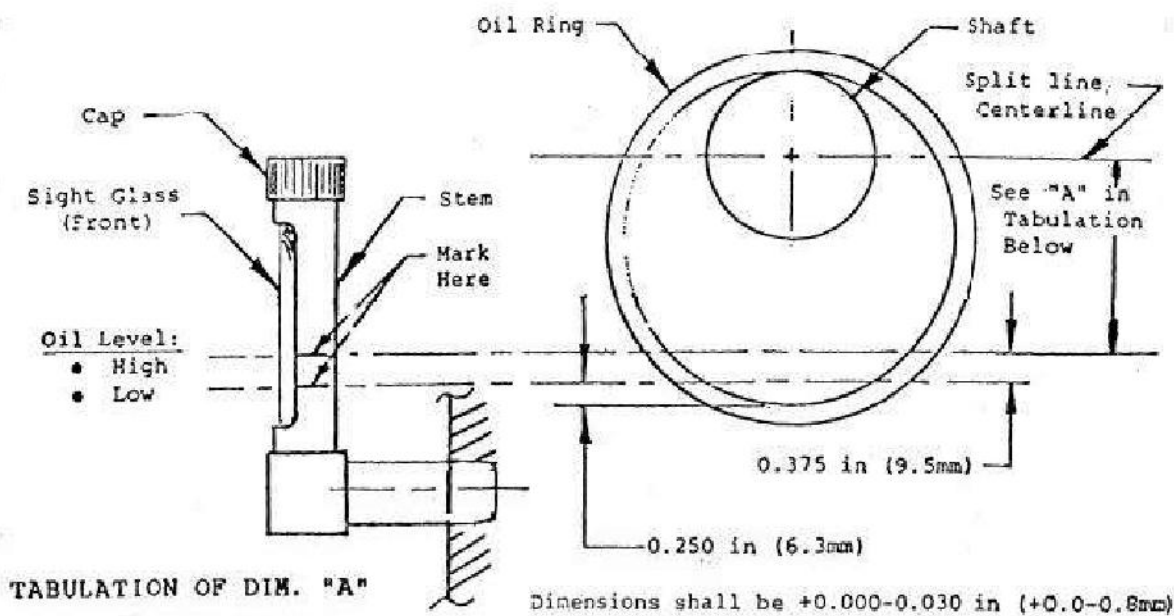
نکته اول: اگر لوله اتصال Oil Pot به محفظه پتانسان گرفتگی داشته باشد امکان تخلیه روغن وجود ندارد و یا وجود روغن در محفظه شیشه ای امکان سوختن برینگ وجود دارد.

نکته دوم: گاهی مشاهده می شود که میله تنظیم کننده سطح داخل Oil Pot بنا به دلایلی معیوب یا برداشته شده است که این کار می تواند باعث از کار افتادن Oil Pot و عدم کنترل سطح روغن شود و در شرایطی سوختن برینگ ها و کاهش طول عمر آنها را در اثر فقدان روغن بوجود آورد.

نکته سوم: اگر مخزن شیشه ای شکسته شده باشد ترک داشته باشد باعث می شود هوا داخل آن نفوذ کند و روغن داخل آن در مدت زمان کوتاهی تخلیه شود و عملیات سیستم کاردهی خود را از دست بدهد پس علاوه بر اطمینان از پر بودن مخزن شیشه ای باید همواره در فوق الذکر نیز در طی بازدیدها ی روزانه چک شوند.

ارتفاع روغن هو برینگ برینگ هایی که از پتانسان های بوشی استفاده می کنند و سیستم روغنکاری آنها از نوع Oil Ring است بسته به قطر شافت و قطر برینگ است و می توان حداقل و حداکثر ارتفاع روغن را بر اساس ابعاد Oil

Ring و مرکز شافت از شکل زیر بدست آورد.

TABULATION OF DIM. "A"

SA LINE	3.6" (91mm)
GA	3.0" (76mm)
Z LINE	2.7" (69mm)
ALL OTHERS	REF. TO ENG.

روغن کاری تحت فشار Forced Lubrication

در این روش روغن توسط پمپ از مخزن کشیده می شود و روغن تحت فشار پس از خنک شدن و فیلتر شدن به

محفظه یاتاقان وارد و با ایجاد فیلم روغن بین یاتاقان ها و محور عملیات روغنکاری انجام می شود .

این سیستم روغنکاری از قسمت های زیر تشکیل شده است:

۱- پمپ های اصلی و کمکی روغن برای بالا بردن فشار روغن.

۲- فیلتر های روغن برای جداسازی ذرات و مواد جامد موجود در روغن.

۳- کولر های روغن برای خنک کردن روغن.

۴- کنترل ولو ها و شیر های فشار شکن Safety Valve برای کنترل فشار و فلوی روغن.

۵- مخزن روغن همراه با تجهیزات آن شامل نشان دهنده سطح روغن گرم کن یا هیتر سیستم تهویه و

برای ذخیره روغن.

۶- تجهیزات اندازه گیری شامل فشارسنج ها، دما سنج ها، اختلاف فشارسنج، اندازه گیر ارتفاع و ...

۷-سیستم هاورله های حفاظتی و ترانسمیترها برای حفاظت اردستگاه که به سیستم های Alarm و Shut Down فرمان می دهند و شامل :

الف-حفاظت سیستم در برابر درجه حرارت بالای روغن.

ب-حفاظت سیستم در برابر گرمای بیش از حد پوسته یاتاقان ها.

پ-حفاظت سیستم روغنتکاری در برابر کم بودن فشار روغن.

ت- مخزن ذخیره روغن یا اکومولاتور که همواره مقداری روغن در آن ذخیره می شود و در انتهای چرخش محور روی یاتاقان ها تخلیه می شود و از ذوب شدن یاتاقان ها جلوگیری می کند که داخل این مخزن یک کیسه پر شده Bleader از گازی مثل ایت تشکیل شده که با اعمال فشار روغن در اطراف آن مقداری انرژی پتانسیل در آن ذخیره می شود و در مواقع لزوم باعث تخلیه روغن می شود.

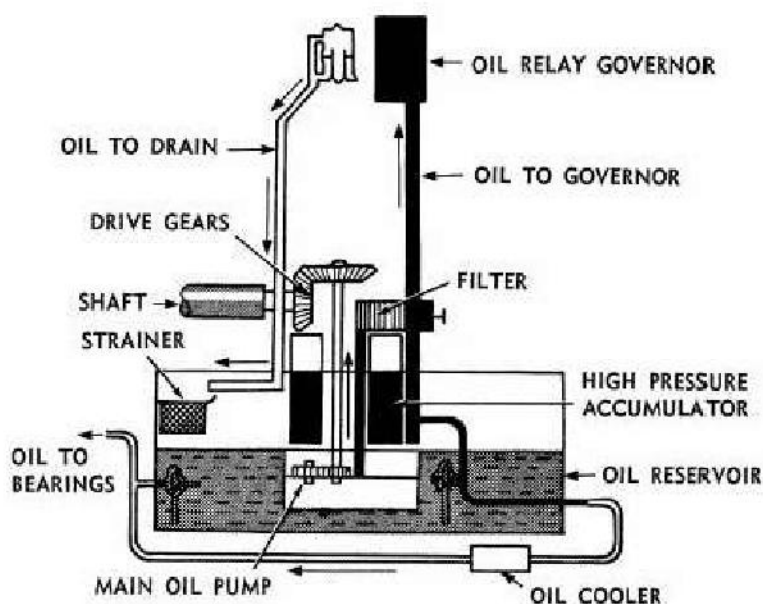
ث-حفاظت از عدم گرفتگی فیلترهای روغن با اندازه گیری اختلاف فشار ورودی و خروجی فیلتر.

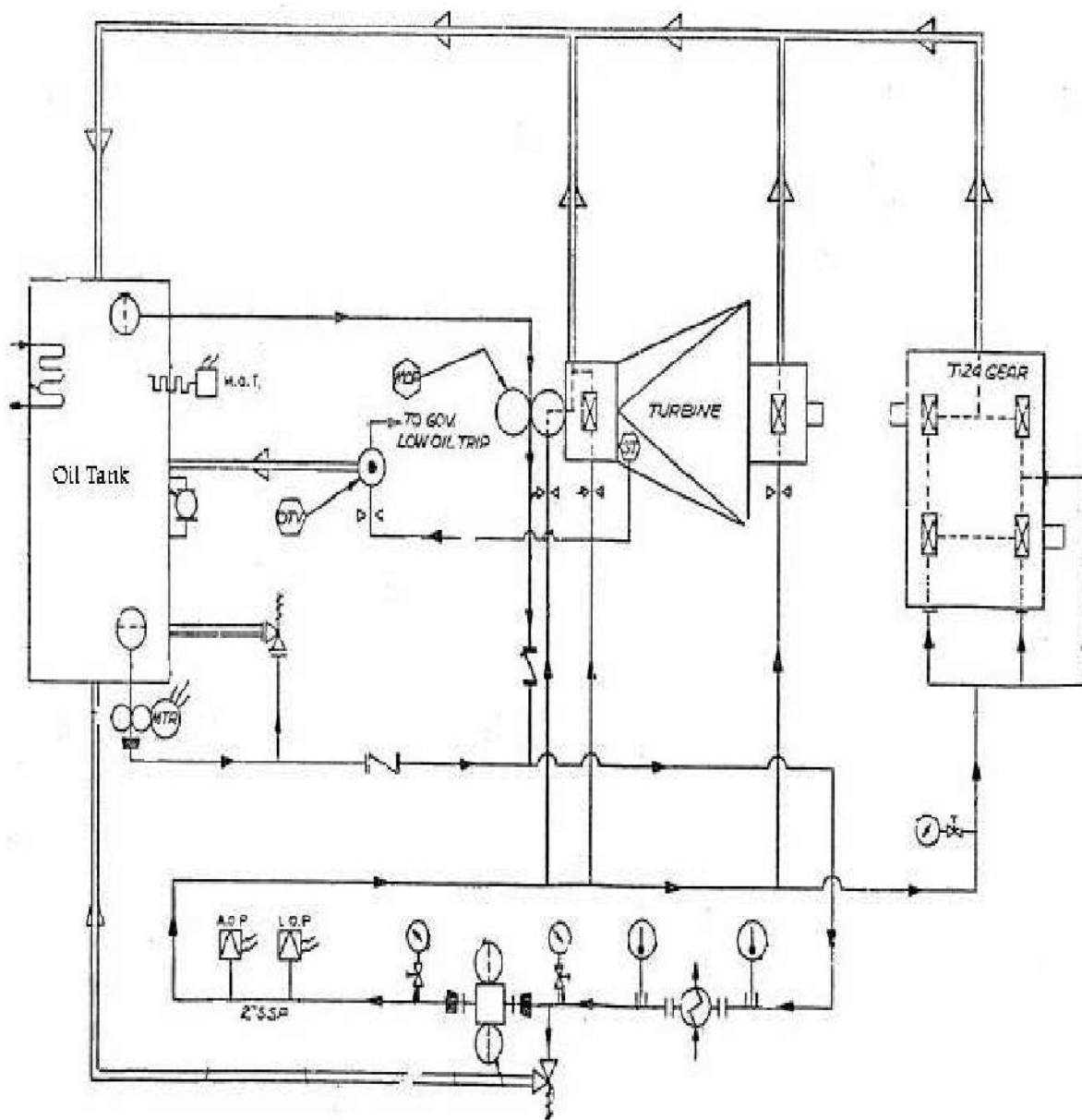
ج-حفاظت سیستم برای اطمینان از وجود مقدار لازم روغن در داخل مخزن.

ح-سیستم راه انداز پمپ اضطراری روغن در مواقعی که پمپ اصلی مشکل پیدامی کند.

ح-لوله ها، ولوها، شیرهای یکطرفه و اتصالات که کار انتقال روغن به قسمت های مختلف رانجام می دهند و حتما باید از جنسی باشند که زنگ نزنند مثل فولادهای ضد زنگ.

در شکل های زیر فلودیاگرامی از سیستم روغنتکاری تحت فشار نشان داده شده است.

لازم به توضیح است که قبل از در سرویس قرار دادن پمپ یا هر دستگاه دیگر کلیه این مجموعه و سیستم های حفاظتی آن باید مورد بررسی قرار گیرد (بخصوص بعد از نصب اولیه یا چک های روتین یا بعد از هر تعمیر اساسی) که از عملکرد صحیح سیستم های حفاظتی آن اطمینان حاصل شود که دیلا به نحوه چک کردن قسمت ها ی مختلف آن پرداخته می شود.

مسائلی که قبل از راه اندازی یک سیستم روشن باید رعایت نمود

۱- تمیز کردن تمامی لوله ها، مسیرها و ... یا Flush

۲- تنظیم تمامی شیرهای کنترل ، کنترل ولوها ، ترانسسمیترهای ، سوئیچ ها و ... طبق Set Point های توصیه شده توسط کارخانه سازنده.

۳- کالیبره کردن کلیه نشان دهنده های فشار و درجه حرارت.

۴- اطمینان از عملکرد و کالیبره بودن کلیه ترموکوپل ها و نظایر آن برای بازرسی قسمت حساسشان برای حالت Shut Down , Alarm در داخل حمام روغن یا هر منبع دیگر.

۵- چک کردن نحوه عملکرد کلیه سوئیچ هایی که بوسیله عامل فشار تغذیه می شوند (فرمان می گیرند ، تحریک می شوند عمل می کنند) بوسیله تغییر فشار سیستمی که سوئیچ برای آن تدارک شده است به میزان مورد نظر.

۶- چک کردن کلیه شیرهای یک طرفه اگر در خلاف جهت جریان سیال نصب شده باشند در موقع بالا بردن فشار سیستم باعث خسارت های شدیدی در پمپ ها ، نشان دهنده ها و ... می شوند .

۷- چک کردن و تنظیم Setting کلیه Safety Valve در فشار مورد نظر و زمان مقرر شده برای هر کدام از آنها.

مواردی که روی سیستم های حفاظتی روغن باید چک شوند

۱- چک کردن سیستم اخطار از کار افتادن پمپ اصلی روغن (پایین آمدن فشار روغن).

Stand By Pump Running- Failure Main Oil Pump

وظیفه این سوئیچ در سرویس قراردادادن پمپ یدک روغن و همچنین تحریک سیستم هشداردهنده است روش تست ان به این صورت است که پمپ یدک در سرویس قراردادده می شود و دوسریک اهم متر روی این سوئیچ قراردادده می شود سپس ولوی که در مسیر خروجی پمپ یدک است ارام ارام بازمی شود تا فشار روغن شروع به کم شدن کند وقتی فشار روغن مساوی میزان Setting مربوطه شد باید این سوئیچ مدار را متصل کند که در این صورت می توان از در سرویس آمدن پمپ یدک در حین کار اطمینان حاصل نمود.

۲- اخطار گرفتگی فیلتر روغن Filter High Differential Pressure

وظیفه این سوئیچ اعلان وضعیت گرفتگی فیلتر روغن بر اساس میزان افت فشار اندازه گیری شده در دو طرف ورودی و خروجی فیلتر روغن است و روش تست ان به این صورت است که با بستن تدریجی Tapping روی خروجی D.P و بالا بردن فشار خروجی سیستم، اندازه گیری اختلاف فشار انجام می شود و سوئیچ اخطاردهنده نیز مثل حالت قبل چک می شود.

۳- چک نمودن سیستم Shut Down دستگاه روی کلیه فرمانهایی که روی ان اعمال می شود بصورت تک

تک.....

۴- چک کردن کلیه سوئیچ هایی که به وسیله عامل درجه حرارت تغذیه می شوند (فرمان می گیرند ، تحریک می شوند و عمل می کنند) و روی قسمت های مختلف اعم از یاتاقانها ، مسیرهای روغن ، مسیر خروجی کولر روغن ، مسیر خروجی روغن از یاتاقانها و ... نصب شده اند با قراردادن آنها در مایع با درجه حرارت مناسب و اطمینان از میزان Setting و عملکرد مناسب ان در شرایط طراحی و عملیاتی.

۵ اطمینان از کارکرد مناسب هیترهای روغن (برقی ، بخاری) و نحوه عمل کردن آنها در درجه حرارت مناسب .

۶- هواگیری کلیه مسیرهای روغن اعم از فیلترها ، کولرها و

۷- هواگیری سیستم آب خنک کننده Cooling Water.

لازم به توضیح است که با توجه به اهمیت روغنکاری و برای حفاظت بیشتر سیستم روغنکاری در دستگاه های مختلف به غیر از پمپ یدک روغن از تجهیزات دیگری از قبیل سیستم Top Tank ، اکومولاتور روغن و پمپ های D.C استفاده می شود که ذیلا به انها اشاره می شود.

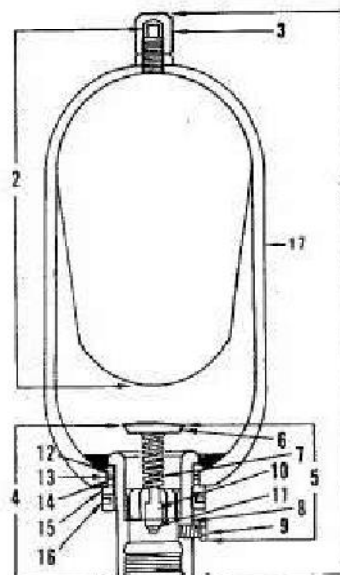
سیستم Top Tank

در این سیستم یک شاخه از روغنی که روی یاتاقان ها منتقل می شود جدا می شود و وارد یک مخزن که در ارتفاع معینی از سطح زمین قرار گرفته می شود و در صورت از کار افتادن پمپ اصلی و در سرویس نیامدن پمپ یدک ، روغن ذخیره شده در مخزن تا زمان توقف دستگاه در طول Shut Down عملیات روغنکاری را انجام می دهد تا قسمت های روغنکاری شوند و را محافظت کند.

اکومولاتور روغن Lube Oil Accumulator

این سیستم شامل یک انباره استوانه با ظرفیت حدود ده گالن روغن است که در داخل ان یک Blader قرار دارد که بایک گازی اثر مثل اثر با فشار مناسب شارژ می شود و اطراف ان توسط روغن روانکاری احاطه می شود. این مخزن همچنین مجهز به یک شیر تنظیم فشار و یک نشان دهنده فشار است که فشار روغن باعث جمع شدن تیوب لاستیکی داخلی شده و مقداری انرژی در ان ذخیره می کند و در صورتی که سیستم روغنکاری از کار بیفتد و توربین Trip کند پس از توقف توربین روغن ذخیره شده در داخل ان روی یاتاقان های داغ تخلیه می شود و از چسبیدن انها روی محور و همچنین تشکیل کک ممانعت می کند. لازم به توضیح است که

این مجموعه به هیچ وجه نمی تواند کار روغنکاری را انجام دهد و فقط برای جلوگیری از سیز (Seiz) کردن یاتاقان ها از آن استفاده می شود.

1	ACCUMULATOR, COMPLETE
2	BLADDER & GAS ASSEMBLY
3	VALVE GUARD
4	PORT ASSEMBLY
5	POPPET & PLUG ASSEMBLY
6	POPPET
7	SPRING
8	PLUG
9	PIPE PLUG
10	PISTON
11	STOP NUT
12	ANTI-EXTRUSION RING
13	WASHER
14	PLUG "O" RING
15	SPACER
16	LOCK NUT
17	SHELL (not for sale)

لازم به توضیح است که در توربین های بخاری که تریتل ولو و استاب ولو با فشار سیستم Lube Oil عمل می کنند فشار روغن ذخیره شده در اکومولاتور برای سریع تر بسته شدن استاب ولو استفاده می شود.

پمپ روغنکاری D.C

در دستگاه های بزرگ و گران قیمت برای حفاظت از ماشین هر قدر هم سرمایه گذاری شود مقرون به صرفه است زیرا اگر در طول عمر دستگاه یک بار هم دستگاه را محافظت کنند از آن را دارد به همین دلیل روی توربو ترانزورهای بزرگ علاوه بر پمپ های روغن اصلی یک (توربینی یا بخاری) و اکومولاتور روغن از یک عدد پمپ که موتور آن با برق جریان مستقیم کاری کنند نیز استفاده می شود بدین صورت که اگر به هر دلیلی هیچ کدام از این پمپ ها به هر دلیلی نتوانند کار روغنکاری را انجام دهند (به دلیل قطع برق یا بخار) این پمپ در سرویس می آید و کار روغنکاری را از زمان از سرویس خارج شدن Trip دستگاه تا زمان توقف انجام می دهد و اجازه داده نمی شود کوچکترین اختلالی در سیستم روغنکاری و کلر دستگاه حاصل شود. منبع تغذیه این پمپ های جریان مستقیم است و با سیستم UPS کاری کند که شامل تعدادی باتری است که همیشه در حال شارژ نگهداری می شوند تا در مواقع اضطراری از آنها استفاده شود.

روشن تمیز نمودن سیستم روغن کاری Flushing

برای جلوگیری از ورود ذرات جامد و زنگ های باقی مانده در لوله ها و مسیرهای روغنکاری که باعث نفوذ آنها بین قطعات ثابت و متحرک می شود و حاصل آن سایش و فرسایش سریع قطعات می شود الزامی است که کلیه مسیرها و نقاط مختلف سیستم روغنکاری چه برای دستگاه هائی است که جدیداً نصب شده باشند (بادقت خیلی بالاتر) و چه بعد از تعمیرات اساسی دستگاه های سنگین عملیات Flushing یا تمیز کاری طبق یک دستورالعمل انجام شود که ذیلاً به شرح آن پرداخته می شود.

برای دستگاه هائی که جدیداً نصب می شوند Flushing با روغن توصیه شده توسط کارخانه سازنده باید انجام شود که قادر به حل کردن موم ها و مواد حفاظتی سطوح داخلی قطعات می باشد و مقدار آن بین ۳۵ تا ۵۰ درصد ظرفیت معمولی سیستم روغن است ولی پس از تعمیرات اساسی دستگاه ها می توان از روغن مورد استفاده شده روی دستگاه نیز استفاده نمود و در این شرایط مراحل عملیات فلاشینگ لازم به انجام نیست.

۱- برای دستگاه هائی که جدیداً نصب می شوند موم های حفاظتی ضد زنگ بکار برده شده روی دستگاه ها در روغن مخصوص قابل حل شدن است و احتیاج به تمیز کاری آن با مواد دیگری نیست.

۲- کلیه قسمت های اطراف و داخل دستگاه باید از خاک ، شن و دیگر کثافات تمیز شود که در صورت نیاز به تمیز کاری باید با پارچه های بدون نخ های آزاد و با مایع تمیز کننده پاک شوند که به منظور سهولت انجام کار معمولاً داخل دستگاه هارنگ سفید زده شده است تا کثافات و اجسام خارجی به راحتی قابل رویت باشند .

۳- برای شستشوی لوله های داخلی Flushing و بدنه ماشین آلات از روغن هایی باید استفاده شود که غلظت آن کمتر از غلظت روغن اصلی باشد تا قابلیت نفوذ و حرکت آن در کلیه منافذ و راهگاهها بهتر باشد . لازم به توضیح است که برای دستگاه هائی که جدیداً نصب می شوند با توجه به نوع روغن های حفاظتی که در حین حمل دستگاه را محافظت می کند نوع روغن برای Flushing نیز توسط کارخانه سازنده پیشنهاد می گردد تا بهتر بتواند روغن های حفاظتی را نیز در خود حل کند .

۴- قبل از انجام Flushing کلیه اریفیس ها ، کفه های بالائی یا تاقان ها و تراست برینگ ها و کنترل ولوهای سیستم روغنکاری باید برداشته شوند تا روغن بتواند بر راحتی عبور کند.

۵- برای Flushing از پمپ یدک روغن Auxiliary Oil Pump یا در بعضی از موارد از پمپ های مخصوص این کار استفاده می شود.

۶- قبل از شروع کار ابتدا باید روغن تا درجه حرارت مشخصی گرم شود.

۷- قبل از شستشو و تمیز کاری مسیرهای روغن Flushing باید مسیرهای ورودی روغن به کلیه یاتاقانها بسته Blank شوند و ابتدا مسیرهای لوله کشی پمپ ها ، کولرها ، فیلترها و تمیز Flush شود . که در این مرحله افت فشار روغن در داخل فیلترها باید به دقت تحت نظر قرار گیرند و با افزایش افت فشار فیلترها تعویض ، بازرسی و تمیز شوند و هنگامی که افت فشار روغن پس از چند ساعت چرخش روغن Circulation تغییر نکرد و ثابت باقی ماند مسیرهای ورودی روغن به یاتاقانها را بصورت تک تک برقرار نمود . (با برداشتن Blank های مسیرهای روغن یاتاقان ها و قراردادن مش ریزدرانها) که این عمل بطور تناوبی برای هر یاتاقان در مدت زمان مشخصی باید ادامه پیدا کند و پس از اتصال آخرین یاتاقان عملیات دوباره ادامه پیدا کند .

۸- در طی انجام Flushing در یاره ای از موارد از فیلترهای مخصوص این کار استفاده شود.

۹- هنگام عملیات Flushing هر پانزده دقیقه یک بار محور باید یک چهارم دور چرخانده می شود .

۱۰- در حین کار کلیه اتصالات و سیستم های روغن باید از نظر نشتی مورد بازرسی قرار گیرند .

۱۱- پس از ثابت شدن افت فشار و اتمام کار Flushing روغن کثیف داخل سیستم تخلیه می شود.

۱۲- تمامی برینگ ها و شیارهای روغن و... بصورت دستی تمیز می شوند و کفه های یاتاقان ها و اریفیس ها و کنترل ولو ها مجددا در جای خود نصب می شوند و سیستم بسته می شود.

۱۳- مخزن روغن و فیلترهای روغن بصورت دستی تمیز کاری می شوند.

۱۴- روغن پیشنهادی کارخانه سازنده در داخل محفظه روغن ریخته می شود و سطح آن تنظیم می شود.

۱۵- پس از شارژ روغن موتور برقی یدک بکار انداخته می شود و سپس به اندازه حجم روغن کم شده که درون لوله ها ، کولرها و ... رفته است مجددا مخزن روغن تا ارتفاع مشخص شده پر می شود .

لازم به توضیح است که در صورتی که سطح روغن مخزن از حدود شاخص نشان دهنده بیشتر باشد در اثر برخورد قطعات دوار با سطح روغن ایجاد کف می شود که باعث افت فشار روغن و مخلوط شدن روغن و هوا و باعث ایجاد اختلال در سیستم روغنکاری یاتاقان ها و خرابی انها می شود .

مواردی که در حین تعویض فیلترهای روغن باید انجام شود:

۱- انداختن فشار Depressure فیلتر روغن با باز کردن مسیر Vent روی فیلتر .

۲- تخلیه محفظه فیلتر با استفاده از ولو Drain قسمت انتهایی محفظه فیلتر .

۳- نصب فیلتر جدید .

۴- هواگیری از محفظه فیلتر با باز کردن مسیر ورودی روغن و مسیر Vent و تخلیه هوا .

مواردی که برای تصمیم گیری تعویض روغن باید انجام شود

۱- اندازه گیری دانسیته روغن در ۶۰ درجه فارنهایت ۸۷٪

۲- اندازه گیری ویسکوزیته SSU در ۱۳۰ درجه فارنهایت ۹۴-۸۰

۳- اندازه گیری ویسکوزیته SSU در ۱۰۰ درجه فارنهایت ۱۷۰-۱۴۰ .

۴- اندازه گیری حداقل ایندکس ویسکوزیته ۹۰

۵- اندازه گیری ویسکوزیته سینماتیک بر حسب سانتی استوک در ۱۳۰ درجه فارنهایت ۱۹/۲-۱۵/۷

البته برای صرفه جویی در مصرف بینه روغن و تعویض به موقع آن و همچنین کاربردهای دیگر با آنالیز کردن روغن تصمیم به تعویض گرفته می شود که با توجه به اهمیت موضوع و آشنائی با اصول آن بحث مختصری در این زمینه ارائه می شود.

آنالیز روغن

آنالیز روغن از چندین سال پیش در اکثر صنایع کشورهای پیشرفته به عنوان یک ابزار بسیار مفید و مناسب برای اهداف و مقاصد زیادی مورد استفاده قرار گرفته که در صورت اجرای صحیح آن در صنایع مختلف می تواند گامی بلند و تحولی اساسی در جهت حفظ سرمایه های ملی و کاهش وابستگی ها و مصرف بینه آن بوجود آورد.

کنترل اینکه در حین کار دستگاه روغن تمیز و بدون هر گونه آلودگی (آب ، گرد و خاک و ذرات فرسایشی و ...) باقی مانده بسیار مهم و حیاتی و حائز اهمیت است که این کار با آنالیز روغن محقق می شود . روغن همانند خون در بدن انسان که حامل میکروب ها و بیماری ها است و با آزمایش یک نمونه آن به خیلی از بیماریها می توان پی برد روغن نیز این نشانه ها را به اطلاعات با ارزشی که به اهداف نگهداری و تعمیرات کمک می کند تبدیل می نماید .

استخراج مستمر و منظم اطلاعات روغن از درون دستگاهها و ماشین آلات از طریق نمونه گیری و آزمایش روغن به منظورهی زیر انجام می شود :

۱- حصول اطمینان از سلامت دستگاه .

۲- شناسایی عیوب احتمالی در مراحل اولیه و در بدو تشکیل عیب .

۳- شناسایی عوامل فرسایش و استهلاک های غیر عادی .

۴- کاهش هزینه های تعمیراتی و تعویض به موقع قطعات .

۵- اقدامات اصلاحی به موقع و قبل از بروز خسارت های جدی .

۶- کمک در برنامه ریزی های تعمیرات دستگاه ها و ماشین آلات .

۷- کنترل کیفیت قطعات و لوازم یدکی و مصرفی .

۸- توسعه تکنیک های عیب یابی .

۹- صرفه جویی در روغن مصرفی .

۱۰- بینه نمودن سیستم PM و کنترل کردن اجرای آن .

۱۱- کنترل های مدیریت برکل سیستم .

۱۲- افزایش طول عمر و کار آیی دستگاه ها .

۱۳- کنترل کبفی تدارکات و خریدروغن .

۱۴- کنترل سیستم انبار داری .

۱۵- انجام امور تحقیقاتی .

۱۶- هشدار به موقع و تشخیص عیب مدت ها قبل از بروز خسارت (تعمیرات پیش بینانه).

۱۷- کنترل مطمئن اقدامات پیشگیرانه .

حسن روش عیب یابی دستگاهها بر اساس آنالیز روغن این است که قبل از بروز خرابی مشکل ماشین در نطفه شناسایی می گردد و اقدامات اصلاحی مورد نیاز برای آن انجام می شود (برخلاف آنالیز ارتعاشات که پس از بوجود آمدن مشکل و ایجاد خرابی اقدامات اصلاحی روی آن انجام می شود) البته این دلیل برکنار گذاشتن آنالیز ارتعاشات نیست بلکه این روش ها و روشهای دیگر در کنار هم و باهم دارای بهترین راندمان و کار آیی می باشند .

اصول کلی آنالیز روغن

این روش شامل مراحل اجرائی زیر است:

۱- نمونه گیری طبق روشهای استاندارد در فواصل زمانی معین .

۲- ارسال نمونه های مختلف همراه مشخصات روغن و زمان کارکرد آن همراه با نمونه اصلی روغن مصرف شده در دستگاه به آزمایشگاههای آنالیز روغن .

۳- انجام آزمایش های لازم و مقایسه نتایج بدست آمده با نتیجه های نمونه های قبلی .

۴- بررسی نوع و اندازه ذرات موجود در روغن با تکنیک های مختلف .

۵- تحلیل جواب های بدست آمده و ارائه توصیه ها و اقدامات فنی مورد نیاز .

۵-انجام اقدامات پیشگیرانه و توصیه های اصلاحی لازم .

آزمایشاتی که روی نمونه روغن ها انجام می شود

بازدید های چشمی از روغن مصرف شده

برای این کار لازم است که حدود ۱۰۰ تا ۵۰۰ سانتی متر مکعب روغن از مدار روغن گرفته شود و در یک بطری شیشه ای ریخته شود. اگر روغن کثیف باشد یا رنگ مات داشته باشد باید آنرا به مدت یک ساعت در دمای 40°C نگهداری نمود حال بر اساس ظاهر آن و تجربیات قبلی می توان اطلاعات مختصری از آن بدست آورد.

آزمون های آزمایشگاهی

آزمون های آزمایشگاهی شامل موارد زیر است :

۱-آزمایش خواص فیزیکی و شیمیایی روغن و مقایسه آن با روغن نو برای ادامه کار روغن .

۲-آزمایش ذرات فلزی جهت تشخیص وضعیت فرسایش قطعاتی که با روغن در تماسند .

۳-آزمایش الاینده های موجود در روغن .

آزمایش خواص فیزیکی و شیمیایی

در آزمایش خواص فیزیکی و شیمیایی روغنها پارامترهایی نظیر : ویسکوزیته ، ویسکوزیته اندیکس خواص اسیدی و قلیایی ، نقطه ریزش ، آلودگی آب و ... اندازه گیری می شود که مقادیر اندازه گیری شده با مقادیری که قبلا اندازه گیری شده و همچنین نمونه روغن های کار نکرده بدست آمده مقایسه می شود و از نتایج آن می توان به موارد زیر پی برد :

الف-کنترل وضعیت روغن برای ادامه کار یا تعویض آن.

ب-کنترل کیفی روغن های موجود در انبار .

ج-تشخیص سریع فیلتر های معیوب .

چ-تایید سالم بودن روغن ها .

ح-اطمینان از اینکه روغن صحیح در دستگاه مصرف شده یانه.

خ-تایید عملیات تمیز کاری سیستم پس از انجام تعمیرات روی دستگاه .

د-تایید سالم بودن آب بندها و مسیر هواکش از آلودگی ها .

ذ- کنترل مرغوب و تمیز بودن روغن ها قبل از ورود به انبار.

آزمایش روغن جهت بررسی ذرات فلزی

آزمایش روغن جهت بررسی ذرات فلزی موجود در آن با استفاده از تحلیل اسپکترومتری ذرات سائیده شده درون آن و همچنین تعیین منابع آن که معمولاً به کمک گرادیان مغناطیسی ذرات سائیده شده جدا سازی می شوند و اندازه های نسبی ذرات تعیین می شود که می تواند در راستای جدی بودن خسارات احتمالی کمک کند و سپس با بررسی های میکروسکوپی شکل و اندازه های ذرات برای تعیین مکانیزم های سایش و با استفاده از یک نمونه رقیق شده روغن، ذرات شمارش می شود و با آنالیز و تحلیل ذرات سائیده شده موجود در روغن دستگاه، برای آگاهی دادن از وجود ذرات ناشی از تخریب قطعات ماشین مورد شناسایی قرار می گیرد و عیوب احتمالی که ممکن است در آینده ای نزدیک باعث تخریب و یا اعمال خسارت های زیاد به دستگاه شود رفع می گردد.

البته روغن از لحاظ شبکه های کریستالی و مولکولی نیز می تواند تحت آزمایش قرار گیرد تا وضعیت مناسب یا نامناسب آن از لحاظ شکست مولکولی، تغییر مولکولی و..... نیز مورد تحلیل قرار گیرد تا از عملکرد آن در حین کار مطمئن شد.

نتایج حاصل از آزمایشات ذرات فلزی موجود در روغن

الف- تشخیص فرسایش های احتمالی در آینده (بر اساس روند سایش).

ب- تشخیص اینکه ذرات ناشی از فرسایش مربوط به آلودگی روغن است یا خرابی قطعات.

پ- تشخیص شدت مشکل ایجاد شده از طریق نرخ تغییرات بدست آمده از آزمایشات انجام شده .

ت- تایید مشکل ایجاد شده از راه های دیگر (مثل آنالیز ارتعاشات).

ث- استنتاج کلی و مشترک از سیستم برای تشخیص سریع ریشه های مشکل .

ج- ضرورت انجام یک اقدامات نگهداری و تعمیرات.

تکنیک های آزمایش ذرات سائیده شده در روغن

۱- اسپکتروسکوپی جذب اتمی .

۲- اسپکتروسکوپی انتشار اتمی .

۳- فرو گرافی.

۴- رسوب دهنده دورانی ذرات.

۵- فلورسنت پرتوایکس .

۶- اسپکتروسکپی انتشاری (پلاسمایی - القایی) .

۷- مشاهده میکروسکوپی

که با توجه به تخصصی بودن مباحث فوق الزیرداختن به آنها در این مقوله صرف نظرمی شود .

بهره برداری و مسائل عملیاتی توربین های بخار

- برای کاهش حوادث و سوانح برای پرسنل و دستگاه ها افزایش طول عمر آنها قبل از راه اندازی و کاربادستگاه ها و ماشین الات باید موزاری از نکات ایمنی زادر نظر داشت که ذیلا به شرح انها پرداخته می شود.
- ۱- مطالعه Manual Book مربوط به دستگاه و توجه دقیق به نکات توصیه شده توسط کارخانه سازنده.
 - ۲- نصب تابلوهای ایمنی در محوطه و قسمت های مورد نیاز.
 - ۳- تقسیم کاریین کارکنان و مشخص نمودن وظایف هر کدام از آنها.
 - ۴- مطلع نمودن واحدهای عملیاتی مرتبط با دستگاهی که قرار است راه اندازی شود.
 - ۵- روانکاری، رفع نشتی و آزمایش (بازویسته کردن) ولوهای که بادست بازویسته می شوند.
 - ۶- آزمایش کردن ولوها و کنترل ولوهای که با هوای فشرده کار می کنند.
 - ۷- مطلع نمودن ادارات ایمنی و آتش نشانی در صورت نیاز.
 - ۸- آزمایش نمودن شیلنگ های آتش نشانی .
 - ۹- قراردادن کیسول های اطفای حریق در مکان هایی که احتمال آتش سوزی وجود دارد.
 - ۱۰- آزمایش کردن کلیه فشارسنج ها حرارت سنج ها و دوزسنج ها و اطمینان از کالیبره بودن انها.
 - ۱۱- توجه کامل به توصیه های ایمنی و توجه دقیق به انها.

ایرانورهای مناسب برای دستگاه ها

کارکنان مناسب افرادی هستند که از اصول کار و نصب و راه اندازی و تعمیرات دستگاه ها و مسائل و نکات ایمنی دستگاه ها و خطرات ناشی از بی توجهی به انها آگاهند.

انها:

- ۱- دوره های آموزشی راه اندازی و ازسرویس خارج کردن دستگاه های مرتبط با کارشان را گذرانده اند.
- ۲- از حوادث ناشی از بی موالتی ها بخوبی آگاهند.
- ۳- علت و روش استفاده از تجهیزات و وسائل ایمنی را می دانند.
- ۴- دوره های آموزشی اطفای حریق و کمک های اولیه را گذرانده اند.
- ۵- وظایف قطعات و اصول کار دستگاه ها را می دانند.
- ۶- آموزش های لازم جهت استفاده از ابزارها و دستگاه ها مناسب را دیده اند.
- ۷- در کلاس های یادآوری ایمنی و اطفای حریق مرتب شرکت می کنند.

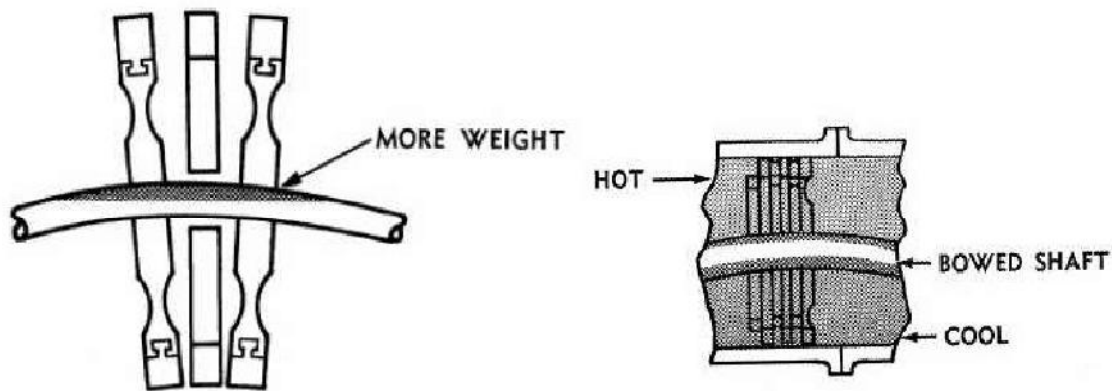
۸- تفاوت لوله های بخار آب گازو مواد نفتی رامی دانند و قطع ارتباط فی مابین لوله ها رایاد گرفته اند.

۹- بطور کلی مسلط به کارشان هستند.

با توجه به اهمیت استفاده اصولی از توربین های بخار که تاثیر بسیار زیادی در افزایش طول عمر آنها و کاهش ریسک ها و جلوگیری از خطرات احتمالی برای نفرات و واحدهای عملیاتی و ماشین الات می تواند داشته باشد در این فصل سعی شده است مباحث متعددی در زمینه های مختلف اعم از آماده سازی مسائل حین تعمیر راه اندازی از سرویس خارج کردن و عوارض ناشی از عدم دقت در این موارد را بطور فشرده مورد بحث و بررسی قرار گیرد.

گرم کردن توربین های بخار

گرم کردن صحیح توربین در پیشگیری از وقوع خرابی ها و طولانی کردن عمر توربین و قطعات آن سهم بسزائی دارد. بخاری که وارد بدنه توربین می شود چون خاصیت گازها را دارد ابتدا بطرف بالای بدنه حرکت می کند بنابراین قسمتهای بالای رتور و بدنه زودتر از قسمت های پایین آن گرم می شوند و این اختلاف درجه حرارت در اثر خاصیت ترموستاتیکی باعث پیچیده شدن بدنه Distortion و خم شدن محور می شود. چنانچه زمان کافی به قطعات جهت گرم شدن داده نشود باعث خمش محوری شود و همانطور که قبلا گفته شد آب بند های دندانه ای و دیافراگم ها فاصله کمی با محور دارند و چنانچه محور خم شود باعث از بین رفتن این دندانه ها و در نتیجه نشئت بخار به مرحله بعدی و هدر رفتن بخار ایجاد خسارت روی قطعات و می شود. بنابراین قبل از راه اندازی توربین ها (و دیگر ماشین الاتی که در درجه حرارت های بالا کار می کنند) ابتدا باید آنها را بطور تدریجی و به آرامی گرم کرد تا تمامی نقاط توربین به درجه حرارت ثابت برسند و سپس اقدام به راه اندازی آن نمود. کار کردن توربین ها در دورهای کم در زمان راه اندازی به محور مهلت می دهد تا خم نشود لذا با صاف شدن خمیدگی محور فقط یک کمانش موقتی بوجود می آید (خمیدگی ناشی از بدنه توربین) و به نیروهای گریز از مرکز اجازه داده نمی شود که باعث افزایش کمانش شوند.

اثرات گرم و سرد شدن غیر یکنواخت توربین های بخار

- ۱- خمیدگی محور Bent Shaft که موجب نابالانسی و لرزش شدیدی می شود.
 - ۲- خمیدگی محور و بدنه باعث خرابی لایبرینت ها می شود (چون کلرنس شعاعی بین محور و آب بندها خیلی کم است).
 - ۳- چون رتور زودتر از پوسته گرم می شود انبساط رتور زودتر از پوسته یا بدنه انجام می شود (تغییر موقعیت نمی دهند) باعث تماس رتور با دیافراگم ها (درجهت محوری) و خرابی آنها می شود.
 - ۴- به دلیل این که افزایش طولی رتور از بدنه بیشتر است ممکن است چرخ های پاره های روی محور به دیافراگم ها برخورد کنند و موجب سائیده شدن و خرابی آنها شود.
 - ۵- اگر بخار آب بندی قبل از گرم شدن توربین وارد شود یک طرف توربین بیشتر از طرف دیگر گرم می شود و نهایتاً انبساط یک طرف بیشتر از طرف دیگر می شود و می تواند به حالت خمیدگی نزدیک می شود.
 - ۶- گرم شدن سریع باعث تغییر شکل دائمی و باقی ماندن خمیدگی ایجاد شده می شود.
- گرم کردن یکنواخت برای توربین های بزرگ نسبت به توربین های کوچک از اهمیت بیشتری برخوردار است چون با توجه به طول و سنگین بودن رتور انبساطی برای راه اندازی آنها در دورهای پایین هم نیاز به حجم بخار خیلی زیادی است که این نیز می تواند باعث تشدید کمانش گردد به همین دلیل برای جلوگیری از این مشکل در حین راه اندازی و از سرویس خارج کردن توربین برای کمک به چرخاندن توربین ها با مقدار کمتر بخار از دستگاه های کمکی بادورهای پایین مثل سیستم های Turning Gear و بالکروگیر باکس ها استفاده می شود که ذیلاً به شرح آن می پردازیم.

سیستم Turning Gear

در ماشین های سنگین بخاطر اینکه چندین دستگاه باهم کوپله می شوند (مثلاً مولد، گیربکس و توربین) نیاز به قدرت خیلی زیادی برای راه اندازی آنها است که اگر قرار باشد این قدرت زیاد توسط بخار به توربین داده

شود نیاز به مقدار خیلی زیادی بخار Steam است که بتواند ماشین ها را به حرکت در آورد . حجم بالای بخار ورودی به توربین باعث سریع و نامتعادل گرم شدن توربین می شود که می تواند مسائل زیادی را که قبلا به آن اشاره شد به دنبال داشته باشد و لذا برای جلوگیری از این مسائل برای گرم کردن متعادل توربین در راه اندازی و همچنین از سرویس خارج کردن آنها از سیستم Turning Gear یا Baring استفاده می شود و روشن کار آن بدین صورت است که روغن تحت فشار که توسط پمپ با فشار بالا تولید شده است و می توان آن را یک توربین روغنی نامید به پره هایی که معمولاً روی یکی از محورهای داخل Gear Box نصب شده اند برخورد می کند و موجب کمک به حرکت مولد توربین ، گیر بکس با مقدار بخار کمتر بادور کم می شود . که در نظر گرفتن چنین سیستمی برای توربین های با قدرت بالا ضروری است .

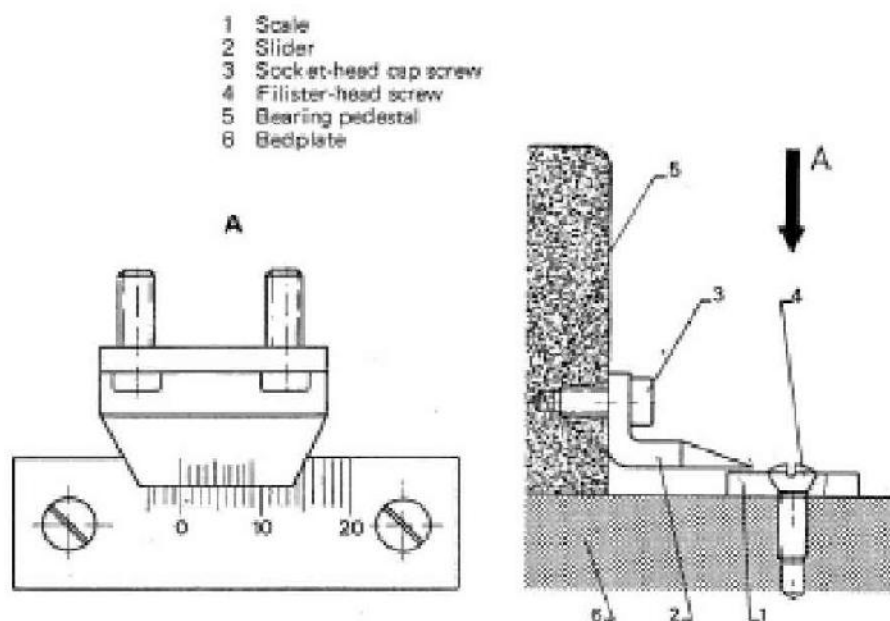
البته در بعضی از توربین های بخار بجای توربین روغنی از یک دستگاه الکتروگیر باکس بادور پایین که در موقعیتی مناسب و معمولاً روی سیستم گردنده نصب می شود و از طریق یک مکانیزم مکانیکی با محور کوپله می شود استفاده می شود که قبل از راه اندازی و یا هنگامی که توربین از سرویس خارج می شود وظیفه ازام چرخاندن محور توربین را انجام می دهد .

سیستم Jack Oil

در توربوژنراتورهای بزرگ و سنگین برای کاهش دادن نیروهای اصطکاکی و روان چرخیدن محور که باعث نیاز کمتری به بخار برای چرخاندن توربین می شود از سیستم Jack Oil استفاده می شود . این سیستم در موقع راه اندازی و از سرویس خارج کردن ماشین در سرویس می آید و اصول کار آن بدین صورت است که روغن یا فشار بالا که معمولاً از پمپ Jack Oil تامین می شود از قسمت پایینی برینگ ها از یک مسیر تعبیه شده برای این منظور وارد آنها می شود و موجب بلند شدن شافت از جای خود می شود و موجب کاهش اصطکاک و حرکت توربین با حجم کم بخار می شود . لازم به توضیح است که در ماشین های بزرگ نظیر توربوژنراتورها که وزن رتورهای مختلف در آنها مثل رتور مولد ، رتور توربین ، رتور پینون و رتور Gear و متفاوت است نیاز به روغن با فشارهای متفاوتی برای بلند کردن آنها است که این در طراحی سیستم مراعات شده و به توسط رگولاتورهای فشاری که در قسمت های مختلف تعبیه شده به هر قسمت فشار طراحی شده روغن همان قسمت اعمال می شود .

نکته مهم: کلیه مسائلی که در حین گرم شدن توربین های ماشین الاتی که در درجه حرارت های بالا کار می کنند بوجود می آید در حین سرد شدن آنها نیز می تواند اتفاق بیفتد و باعث ایجاد خسارت های سنگین شود که متأسفانه گاهی به آنها توجه اساسی نمی شود زیرا در حین سرد شدن نیز گرادیان درجه حرارت نقاط مختلف متفاوت است و به دلیل خاصیت ترموستاتیکی ناشی از اختلاف درجه حرارت بین قسمت های مختلف رتور و بدنه باعث خمیدگی محور و بدنه خواهد شد . همچنین مسائل ناشی از گرم و سرد کردن ناگهانی دستگاه ها برای توربین ها و ماشین الات کوچک نیز می تواند باشد که کمتری اتفاق بیفتد که از این مهم نیز نباید غافل شد .

در توربوژنراتورهای بزرگ سیستمی روی Padstal آنها تعبیه شده است که قادر به اندازه گیری حرکت مطلق بدنه توربین ناشی از انبساط حرارتی می باشد که رشد حرارتی را توسط یک ورنیه اندازه گیری می کند که می تواند مبین وضعیت درجه حرارت بدنه توربین باشد که همیشه باید به آن توجه نمود بخصوص در حین راه اندازی و بستن توربین و در مواقع تغییر Load و وقتی دور توربین رامی توان افزایش داد که بدنه توربین رشد حرارتی خود را بطور کامل انجام داده باشد.

Casing Position Measurement Device

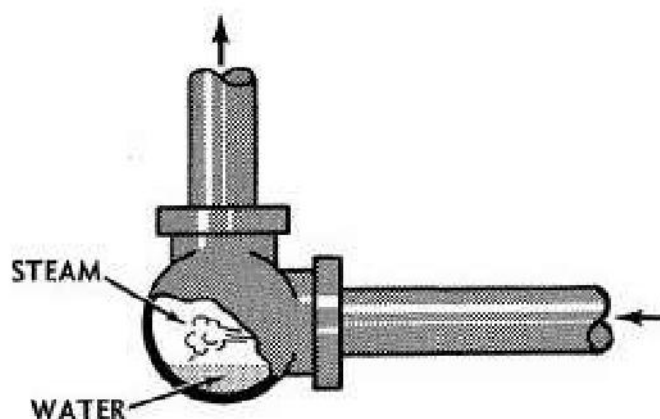
لازم به توضیح است که در توربین های بخار متوسط و بزرگ به دلیل ابعاد بزرگ ان انبساط حرارتی تقریباً بالائی دارند که برای جبران آن پیچ های پایه های عقب آنها طوری طراحی شده است که پس از سفت شدن نیز فاصله کمی بین پیچ و پایه توربین وجود دارد که امکان انبساط طولی بدنه دستگاه را فراهم می کند و در طولی توربین بطرف عقب توربین منتقل می شود تا فاصله کابینگ ها نیز به هم نخورد ولی در صورتی که از پیچ معمولی استفاده شود و پیچ پایه را کاملاً ثابت کند امکان حرکت و انبساط از توربین گرفته می شود که علاوه بر خمش محوری می تواند منجر به افزایش بار تراست یا تاقان های محوری و خرابی آنها و افزایش لرزش توربین شود.

گرم نگه داشتن توربین های بخار

باتوجه شرایط عملیاتی توربین هائی که باید بصورت آماده بکار Stand By باشند باید همواره گرم نگه داشته شوند تا بدون هیچ مشکلی و در کمترین زمان ممکن در سرویس قرار گیرند که برای تحقق این کار با استفاده از یک مسبر کنار گذر Bypass که شامل یک لوله سه چهارم تایک اینچ است و به آن Warm Up Line نیز گفته می شود مقداری بخار از لاین ورودی از قبل و لواصلی یا کنترل ولو توسط یک عدد لوبه داخل توربین وارد می شود که با باز گذاشتن جزئی این ولو همواره مقداری بخار وارد توربین می شود و توربین گرم نگه داشته می شود. البته از این مسیر هم برای گرم نگه داشتن توربین و هم برای گرم کردن توربین در حین راه اندازی یا از سرویس خارج کردن می توان استفاده کرد.

تخلیه اب های کندانس داخل توربین های بخار

هنگام ورود بخار به داخل توربین به علت اختلاف درجه حرارت بین بخار و قطعات داخلی مقداری بخار تبدیل به مایع می شود که این مقدار مایع در توربین های کوچک به علت پائین بودن درجه حرارت بخار و سبک بودن قطعات داخلی توربین زیاد محسوس نیست (و باید تخلیه شود) ولی در توربین های بزرگ به علت سطح و حجم فلز زیاد مقدار بیشتری از بخار تبدیل به مایع می شود و چنانچه توربین خوب تخلیه نشود مایع می تواند در حین چرخش به بره های رتور ضربه بزند و باعث شکسته شدن آنها و یا خراب شدن دیگر قطعات داخلی رتور و پرره ها شود. به این دلیل نقاط کود بدنه توربین ها و سیستم های لوله کشی باید مجهز به لوله های تخلیه Drain باشند و قبل از راه اندازی اب جمع شده در این نقاط تخلیه شود که اغلب این لوله های تخلیه دارای تله بخار Steam Trap می باشند که بطور اتوماتیک اب کندانس را تخلیه می کنند. در حین راه اندازی به دلیل وجود ذرات جامد و زنگ های موجود در سیستم لوله کشی باید ابتدا از مسیرهای By Pass مربوطه اب داخل توربین تخلیه شود و پس از نرمال شدن شرایط عملیاتی تله بخار در سرویس گذاشته شود. همچنین باید چک های لازم از صحت کار این تله بخارها انجام شود. البته لازم به توضیح است که عایقکاری توربین های بخار علاوه بر جلوگیری از اتلاف انرژی حرارتی و محافظت از اپراوررها (در محل های داغ) برای جلوگیری از تشکیل قطرات اب نیز بسیار حائز اهمیت است و وقتی که توربین در حال کار است باید عایقکاری توربین با جنس مناسب و بدون عیب و خرابی انجام شده باشد.

همچنین هنگامی که توربین از سرویس خارج است باید اقدامات لازم جهت تخلیه مایعات بجا مانده در توربین انجام شود زیرا مایعات داخل توربین باعث ایجاد زنگ زدگی و خوردگی می کنند و باعث ایجاد رسوب روی رتور و اربالانس خارج شدن آن می شود که برای جلوگیری از این مسئله باید مسیر Drain بخار قبل از بدنه توربین و همچنین مسیرهای تخلیه زیر توربین را هنگامی که در سرویس نیست باز گذاشته شود تا چنانچه نشست بخار وجود داشته باشد داخل توربین حبس نشود.

هنگامی که توربین در سرویس قرار دارد تخلیه مایعات توربین توسط تله بخار Steam Trap های که زیر توربین نصب شده است بطور اتوماتیک انجام می شود ولی در توربین هایی که در سیستم خلا کاری کنند امکان نصب تله بخار وجود ندارد و از اکتورهای تخلیه کننده استفاده می شود که ذیلا به شرح انپار داخته می شود.

وظیفه و نحوه کار Casing Drain Ejector

به منظور اجتناب از جمع شدن مایع در Casing توربین هایی که در سیستم خلا کاری کنند، سیستمی طراحی شده که به طور مداوم مایعات را از زیر بدنه Casing بوسیله یک اکتور میکده و خارج می کند باید توجه نمود در حالی که توربین در حال کار است به هیچ وجه نمی توان Drain های اصلی Casing توربین را باز نمود و حتما باید از سیستم فوق استفاده کرد. این سیستم بسیار ساده است و شامل یک اکتور است که با بخار ۶ پاوند تغذیه می شود و بوسیله یک لوله یک اینچ به قسمت زیر بدنه Casing توربین متصل می شود. بخار مصرفی با اضافه مایع کشیده شده از Casing معمولا به Exhaust اصلی یا خروجی توربین یا